

കുമാര ശൈലി

വില = 35

ആവണി 1966

இப்பொழுது நடைபெறுகிறது!

ராணி

யாழ்ப்பாணம்.

(தினசரி 2 - 30, 6 - 30, 9 - 30 காட்சிகள்)

சிக்ரா
யாழ்ப்பாணம்
கோபாலகிருஷ்ணன்

சீத்தி

சுவரகலாசாஸ்திர வசனம்
கலாசாஸ்திர வசனம்
K.S.கோபாலகிருஷ்ணன்

- ★ ஜெமினி, பத்மினி, ராதா, நாகேஷ், முத்துராமன்
முதலியோரின் நடிப்பு
- ★ கே. எஸ். கோபாலகிருஷ்ணனின் வசனம்
- ★ கண்ணதாசனின் பாடல்
- ★ மெல்லிசைமன்னரின் இசை எல்லாமே
உங்களை உணர்ச்சி மயமாக்கி உற்சாகப்படுத்தும்.

சமர்ப்பணம்.

தமிழ்ப்பெருங்குடி மக்களுக்கு!

கலைச்செல்வி இலக்கியத் தவத்தின் எட்டாவது ஆண்டில் இவ்வற்புத மலர்ச்சியைப் பெற்றுள்ளது. பிரதிமாதம் முதலாம் திகதியும் கலைச்செல்வி புதுமெருகு, புதுப்பொலிவு, புதுக்கருத்து, புதுவண்ணம் பூண்டு உங்கள் இல்லத்திற்கும் உள்ளத்திற்கும் மலர்ச்சி தரும் இதற்குச்சான்றாக இவ்விதழை தமிழ் கூறும் நல்லுலகிற்குச் சமர்ப்பிக்கின்றோம்:

வணக்கம்

வரதரின்
பலகுறிப்பு

தமிழில் வெளியாகும் ஒரே
யொரு டிறக்டர்.

தினமும் 10,000க்கு மேற்
பட்டேரர் உபயோகிக்
கின்றனர்.

தனிப்பிரதி: ரூபர 10.00

வரதர் வெளியீடு,
226, காங்கேசன்துறை வீதி,
யாழ்ப்பாணம்.

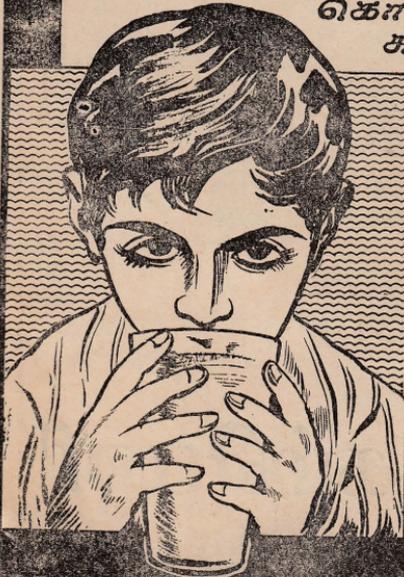
1966-67

பேப்மார்க் ஸ்பெஷல்

பானங்களையே
அருந்துங்கள்!

நவீன இயந்திரங்களால் வலை
உயர்ந்த மூலப் பொருட்களைக்
கொண்டு சுகாதார முறையடி
சுத்தமாகத் தயாரித்தது.

நாஜா ஸ்டீரார்ஸ்
தயாரிப்பாளர்கள்
சுப்பிரமணியன்
சோடாக்கம்பெனி
வல்வெட்டித் துறை
போன்: 97
தந்தி: SODA
2/B, ஸ்டீரார்ஸ் ரோட், யாழ்ப்பாணம்

போன் 372

தந்தி: ESVES

உலகின் வேறு அதிசயம்

யானை பீடி ஸ்பெசல்

தரும் சுவைமிக்க நீடித்த சுறுசுறுப்பு!

- ★ காவியத்தின் இன்பம்!
- ★ கற்பனையின் இதம்!
- ★ காதலின் சுகம்!
- ★ கலைகளின் சுவை

அனைத்திற்கும்

யானை
பீடி
ஸ்பெஷல்

போன் : 7651

யானை பீடி கம்பெனி

62, மெசஞ்சர் வீதி : கொழும்பு

கலை: 8

காட்சி: 5

“தேமதுரத் தமிழோசை உலகமெலாம்
பரவும்வகை செய்தல் வேண்டும்”

—பாரதியார்.

கௌரவ ஆசிரியர்:

இ. வைத்தியலிங்கம்

B Sc. (Eng) Lond;
A M.I.C.E; A.M.I.E.C.

★ ஈழத்தின்

★ கலை

★ இலக்கிய

★ ஏடு

ஆசிரியர்:

சிற்பி

துணை ஆசிரியர்:

மு. கனகராசன்

‘கலைச்செல்வி’ படைப்புக்களின் கருத்துக்கள்
அவற்றின் ஆசிரியர்க்கே உரிமை.

விலை: - 35

சந்தா: 4/-

20, ஸ்டான் லி வீதி,
யாழ்ப்பாணம்.

கலைச்செல்வி

கலைச்செல்வி வருகவே
கண்குளிர வருகவே
மலையருவி யின்கரை
வசந்தச் சோலைபோலவே
தேனமுதப் பூக்களைச்
சேர்த் தணைக்கும் தென்றல்போல்
வானமுத மா மழை
வளர்பசும் வயலைப்போல்.

தங்கமேனி மின்னவே
சலங்கைகள் குலுங்கவே
மங்கல நகையுடன்
மலர்முகம் பொலியவே
துன்பக் கவலை போகவே
தொல்லை யெல்லாந் தீரவே
இன்ப வாழ்வு மலரவே
என்னுளம் குளிரவே.

கவியோகி சுத்தானந்த பாரதியார்.

கண்ணாடி

நீய் மனிதனைக் கடிப்பது செய்தியன்று; மனிதன் நாயைக் கடிப்பதுதான் செய்தி — என்ற சங்கதியை இப்போது தான் தெரிந்துகொண்டதைப்போல் நம்நாட்டின் தினசரிப் பத்திரிகைகள் சில நடந்துகொள்வது வெட்கத்தையும் வேதனையையும் தருகின்றது.

கற்பழித்தலும், கன்னக்கோல் வைத்தலும் கொலை புரிதலும் கொள்ளையிடுதலுமே நம் நாட்டு மக்களின் நாளாந்த அலுவல்களோ என்று ஐயுறுமளவுக்கு இத்தகைய செய்திகளுக்கு முக்கியத்துவம் கொடுக்கப்படுகின்றது. அறிஞர்களுக்கும் சான்றோர்களுக்கும் கொடுக்கவேண்டிய இடத்தை சினிமாக்கலைஞர்களும் அவர்தம் ஆபாசப் படங்களுக்கும் வாரி வழங்குகின்றார்கள் பத்திரிகை வள்ளல்கள்.

மக்கள் விரும்புகின்றார்களே என்பது போலிக் காரணம். எரியும் நெருப்பை எட்டி அணைப்பதற்குச் சின்னக்குழந்தை விரும்புகிறது என்பதற்காக கொள்ளிக் கட்டையை முத்தமிடக் கொடுப்பானா பெற்றதாய்?

மனித உள்ளத்திற் பலவீனங்கள் பல கரந்துறைகின்றன. அவற்றைத் தூண்டும் வகையிற் படங்களையும் செய்திகளையும் வெளியிடுவதாற் பத்திரிகை முதலாளியின் பணப்பை நிரம்பி வழியலாம்!

ஆனால் நாட்டு மக்களின் தார்மிக ஒழுக்கம்...?

பலவீனத்திற்குத் தீனி போடும் பத்திரிகைகள், தன்னம்பிக்கை, ஒற்றுமையுணர்வு, ஒழுக்கவரம்பு, தேசாபிமானம் ஆகியவற்றையெல்லாம் தம்மையறியாமலேயே தகர்த்தெறிகின்றன. இந்த இழிநிலை முற்றிப் பெருங் குழப்பமாக வெடிக்கும்போது, மனிதர்கள் மட்டுமல்ல, இந்தப் பத்திரிகைகளும் அழிந்தொழிந்துவிடுமே!

பத்திரிகைகள் நாட்டின் கண்ணாடிபோல்வன; முகம்பார்க்கும் கண்ணாடிபோல் உண்மையான நிலையைப் பிரதிபலிக்க வேண்டும்; மூக்குக்கண்ணாடிபோல், பார்வையைக் தெளிவாக்கி நல்வழியைக் காட்டவும் வேண்டும்!

இலக்கியச் சீர்தீர்வு

கலைத்திருநகர்.

மு கனகராசன்

நெய்தல் நில நாடு அந்நாடு
பளபளக்கும் அழகழகரன
கெண்டைகள் களிப்புமிகையால்
துள்ளிக்குதித்து இன்புறுகின்றன.

குவளை மலர்கள் தினந்தினம்
பூரிப்புடன் இதழ்விரித்து சுகந்த
மணம் பாப்புகின்றன.

நிறைவேய்திய தாமரைகளின்
இன்பச் சிரிப்பினைக் கவையுறும்
தேன் சுரந்து வழிகிறது பூமடந்தை
யின் இன்ப, சுக. நளிர்வழிப்புக்கு
வேறென்ன சொல்லவேண்டும்?

மேகங்கள் பொழியும்போதெல்
லாம் அம்மழைச் சரங்களை அகிலின்
இதமான இன்பமணம் தழுவிநின்று
ஊர்சுள்தோறும் நறுமண சுகந்
தத்தைத் தூவத்தவறுவதில்லை.
ஏனெனில் அந்நகர்வாழ் மக்கள
மங்கையர் தங்களின் கறுத்தடர்ந்த
நீண்டலையும் கூந்தலை நெடியர்ந்த
மாடங்களிலிருந்து மந்தமாருதத்தில
உலர்த்திக்கொண்டிருப்பதால் கூந்த
லிற் செறிந்த அகிலின் மணம்
காற்றில் கரைந்து மழையிற் கலக்
கின்றது

இத்தனைச் சிறப்புகளும் பொங்
கும்போது மக்கள் தம் உயர்ந்த
பண்பாட்டிற்குக் கேட்கவும் வேண்
டுமா என்ன?

அம்மக்கள் விருப்பி ஆராய்வது
கருத்தடர்ந்த நூல்களையே. கற்க
விருப்பாதது—விருப்பாததுமட்டுமல்ல
இகழ்ந்து எள்ளி நகையாடி வெறுத்
தொதுக்குவது மக்களை மக்களை வஞ்
சித்து வரமும் வாழ்க்கையை

எனவே அங்கு முக்காலும் இல்

லாததுபல்லிளித்துப் பரிதவித்துப்
பிச்சையெடுக்கும் தொழில். இப்
பெருமக்கள் அறியாததொன்றுள்
தெனில், அது எழில்கோத்துப்
பிறந்த, கலகலக்கும் வளையலொலி
நாதமிசைக்கும் பங்கையர்தம் மயக்
கும் மென்மை குழைந்த மெல்லிய
இடைகள் தான் அங்கே—

வளைந்திருப்பன வன்மம்
கொண்ட வீற்கள். தளர்ந்து காட்சி
யளிப்பன மழலையரின் நடை. புலம்பி
அரற்றுவன அழகிய சிலம்புகள். தடு
மாறிப் பேதலிப்பன தாமரைகள்.
ஓரிடத்தே நிலலாது விலகிப்போவன
காதலியர் கண்கள், பார்த்த இடமெல்
ல்லாம பூத்துக் குலுங்குவது
செறிந்த புலமை.

இவ்வண்ணத்திருநாட்டின்
தலைநகரில் எவ்வளவு சிறப்பிருக்
கும்? கலை அங்கே கமழ்ந்து நர்த்
தனம் புரிகின்றது. கலையின் நகரே
அது. கலைத்திறனோடுதான் அதன்
சிறப்பைப் புகன்றிடல் வேண்டும்.

ஆமாம்! அதோ நகர்வீதியெங்
கும் சேறு! குழம்புச் சேறு! அசையும்
குன்றுகளும் யானைகள் கால்கள்
நழுவி வழக்கி, வழக்கி; குழைந்து
குழைந்து நடக்கின்றனவே ஏன்?—
ஏனிந்தச் சேறு?

அச்சச்சோ! இளமைபூரித்துக்
கொழிக்கும் சுந்தர நங்கையரின்
கொங்கைகளிற் தடவிப் பூசப்பெற்ற
மணமும், ஓனியும் சேர்க்கும் சந்த்
னம் முதலியன கலந்த சாந்தினூற்
ருள் இந்தக் குழம்புச்சேறு. ஹா!
சந்தனம் மாத்திரமா மணக்கிறது,
கலையே மணம் பொழிகிறதே.

கோதை மடவார்தங் கொங்கை மிசைத்தமிழர்ந்த
சீதக் களபச் செழுஞ்சேற்றூல்—வீதிவாய்
மானக் கரிவழக்கும் மாவிந்தம் என்பதோர்
ஞானக் கலைவாழ் நகர்.

அன்பார்ந்த நாயர்கள்!

வணக்கம். இலக்கிய யாத்திரையில் மீண்டும் ஒரு சகாப்தத்தில் அடியெடுத்துவைக்கிறது கலைச்செல்வி.

குறிஞ்சிமலரை எதிர்பார்க்கும் உங்களுக்கு இவ்விதழ் சமர்ப்பிக்கப் படுகின்றது தயாராகிவரும் குறிஞ்சி மலரின் சிறப்பிற்கு உங்கள் கரங்களில் மணங்கூட்டும் இவ்விதழே ஒரு முன்னுரைபோலமையும். அத்துடன் எமது எதிர்காலக் கலை, இலக்கியத் தொண்டிற்கும் இஃதோர் சான்று.

பக்கங்களைக் கூட்டியுள்ளோம். இனி எல்லா இதழ்களுமே இதைப் போன்றே மூவர்ண முகப்புடன் வெளிவரும் எனவே தவிர்க்கமுடியாத காரணங்களால் விலையையும் 35 சதமாக்க நேர்ந்தது. இந்த விலையில் தரமான இலக்கியம் படைக்கும் ஈழத்தின் ஒரே பத்திரிகை 'கலைச்செல்வி' என்ற கம்பீரத் துணிச்சலினாலேயே உங்கள் ஒவ்வொருவரினதும் மகத்தான ஆதரவை நம்பி இந்த விலையையும் அதிகரித்திருக்கின்றோம்.

புதிய பல அம்சங்கள் இவ்விதழில் ஆரம்பமாகின்றன. இலக்கியத்தோடு மாத்திரம் நின்றுவிடாமல் விஞ்ஞானம், வைத்தியம், சமயம், தொழில்வளர்ச்சி பற்றிய சுவையான கட்டுரைகளும் இனி

தொடர்ந்து பிரசுரமாகும்.

தரமான வாசகர் கூட்டம் ஒன்றை உருவாக்கும் பணியில் ஈடுபடுகின்றோம். இதற்கான விமர்சனப் போட்டியின் விபரங்களைப் பிறிதோரிடத்தில் காணலாம். எழுத்தாளர்களும் வாசகர்களும் உற்சாகத்துடன் பங்குபற்றுவார்கள் என்று நம்புகின்றோம்.

அடுத்த இதழில் மாதர் மலர் இடம்பெறுகிறது பெண்மணிகளே! குடும்பத்திற்கு உதவும் உங்களின் கட்டுரைகளை எழுதியனுப்புங்கள். எல்லா வாசகரும் துணுக்குகள் அனுப்பலாம். அவை நிறைய வரவேற்கப்படுகின்றன.

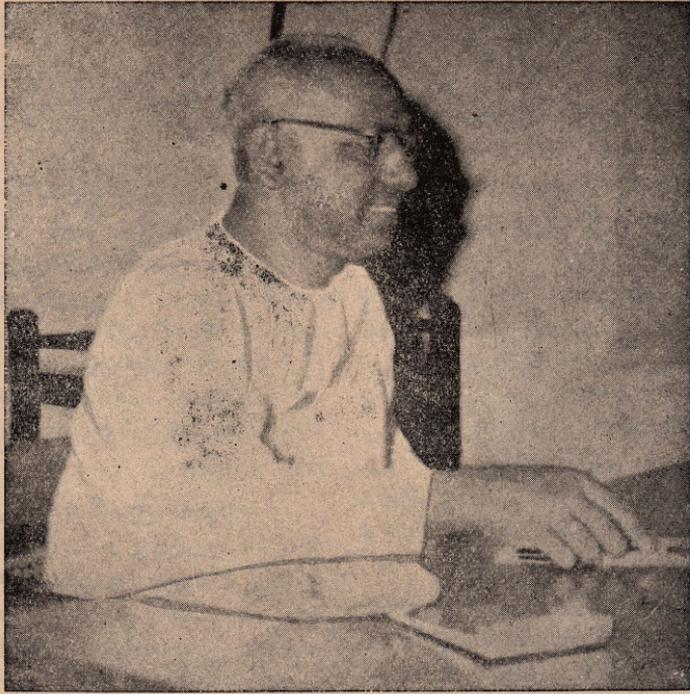
பத்திரிகைகள் ஆளுக்கொன்றாக வெளிவரத் தொடங்கிவிட்டன. அத்துடன் எழுத்து தர்மத்திலேயே "கற்பு" பேணவேண்டிய நிலைமையும் ஏற்பட்டுவிட்டது. எனவே தான் "கலைச்செல்வி" யின் பணியும், பண்பாடுகளும் கௌரவத்தோடு பேணப்படவேண்டியிருக்கிறது.

நம்பணி நல்வழி செல்வதே. நம்முன்னோர் வகுத்த பாதையில் இனியும் நாம் நெறி பிழாமல் கம்பீரமாகச் செல்வோம்.

— ஆசிரியர்

அடுத்த இதழில் ஆரம்பமாகிறது.

“மாதர் மலர்”

வைத்திய கலாநிதி கே. சி. சண்முகரத்தினம்

“வீட்டைக் கட்டிப்பார்; கல்யாணத்தைச் செய்துபார்; பத்திரிகையை நடத்திப்பார்” என்ற புதுமொழி பிறந்துவிட்ட காலம் இது! நவீனவசதிகளற்ற யாழ்ப்பாணத்திலிருந்து கொண்டு நாடும் ஏடும் போற்றும் வகையில் நற்றமிழில் நல்லதொரு நாளிதழை நடாத்திய பெருமைக்குரியவர் அமரர் சண்முகரத்தினம் அவர்கள் ஈழத்தமிழகத்தின் ஏற்ற மிகு தலைநகரம் யாழ்ப்பாணத்திற்குத் தமிழ்த் தினசரி இல்லையே என்ற குறையைப் போக்கிவிட்டுத் தன் வாழ்வை நிறைவாக்கிக் கொண்டவர் அமரர் சண்முகரத்தினம் அவர்கள். படிப்பவர்களின் சிந்தனையைக் குழப்பி அவர்களின் பல வீனத்தைத் தூண்டித் தம் பணப்பையையே நிரப்புவதை இலட்சியமாகக் கொண்டு பழம்பெரும் பத்திரிகைகளே தம் கோலத்தை மாற்றிவரும் இந்நாளில், “மக்கள் சேவையே மகேஸ்வரன் சேவை” என்ற மகத்தான இலட்சியத்துடன் “ஈழநாடு” தலைநிமிர்ந்து நிற்கின்றதெனினால், அந்தக் குழந்தையைத் தக்க முறையில் வளர்த்தெடுத்த பெருமை குழந்தை வைத்திய நிபுணர் சண்முகரத்தினம் அவர்களுக்கேயுரியது. தமிழ் மக்களின் இதயக்குரலாக “ஈழநாடு” இதழை வளர்த்து, நீடுழிகாலம் வாழவைப்பதே அமரரின் ஆன்மாவிற்குச் சாந்தியளிக்கும்.

சீசரைப்போல் சாவேன்

கொளி

களங்கண்ட பெருவீரன் சீசர்தன்னைக்
கருத்தற்ற சிலபேர்கள் கூடிப்பேசி
உளம் பதைக்கக் கொன்றிடத்தான் சதிவகுத்தே
உத்தமனை அவைக்களத்தில் சூழ்ந்து கொண்டார்.
பலபேர்கள் கட்டாரி கொண்டதாக்கப்
பலமாகக் கையாலே தடுத்தான் சீசர்
நலமிகுந்த தன் நண்பன் புருட்டஸ் தானும்
நடுவினிலே தனைக் கொல்ல முயல்தல் கண்டான்,

அண்ணலென்றும் ஆவியென்றும் சொன்ன நண்பன்
ஆருயிரைக் கவர வந்த நிலையை எண்ணி
“என்னருமை புருட்டஸ்ஸே நியுந்தானா?”
என்றவொரு முத்துதிர்த்தான்-மேலும் நோக்கி
“உன் முடிவும் அப்படியா? இனிமேல் சீசர்
உயிர் முடிந்து போகட்டும் நடத்து” கென்று
குன்றெனவே நிமிர்ந்து நின்றான் தடுத்தானில்லை
குத்தவிட்டான் புருட்டஸும் சீசர் மார்பில்.

புன்னகையைச் சிந்திவிட்டுச் சீசர் செத்தான்
புகழ்மலையாய் நிற்கின்றான் மக்கள் நெஞ்சில்
புன் தொழிலைப் புரிந்துவந்த புருட்டஸ் எங்கே?
புத்திகெட்ட அவன் நண்பர் கூட்டம் எங்கே?
புன் முனைத்த இடங்கூடத் தெரியாவாறு
புழுதியிலே புழுதியெனப் படிந்தேவிட்டார்,
வன் செயலைப் புரிந்தவர்கள் வாழ்ந்ததில்லை
வரலாற்றின் உண்மையிது நினைவில் வைப்பீர்!

அன்பென்றும் தெய்வமென்றும் சொன்னவர்கள்
அற்பனென்று தூற்றியெனைத் தாக்க வந்தால்
இன் முகத்தைக் காட்டி “யிவண் வருக” என்பேன்,
இதயத்தைப் பிளந்தாலும் கவலை யில்லை
நண்பர்கள் பகையாக மாறும் போது
நகை காட்டிச் சீசரைப்போல் நிமிர்ந்து நிற்பேன்
கண்ணீரைக் காணிக்கை வைப்பதெல்லாம்
கறைபடியும் அவர் வாழ்வில் என்பதாலே.

ஈழத்து இலக்கிய உலகிலே இடையிடையே தூக்கமும், விழிப்பும் மாறி மாறி ஏற்படுவதை அனைவரும் அவதானித்திருப்பர். நான்கு ஐந்து வருடத்திற்கு முன்னர் யாழ் இளம் எழுத்தாளர் சங்கத்தினால் ஒரு புதிய விழிப்புணர்வு ஏற்பட்டது ஒரிரு வருடங்களின் பின் பழையபடி தூக்கமேற்பட்டதெனினும், அந்தச்சங்கத்தால் இப்பொழுது பலமாகக் குட்டை கலக்கும் 'கன்றுக்குட்டிகள்' ஈன்றெடுக்கப்பட்டனர்.

இப்பொழுது ஏற்பட்டுள்ள இந்த விழிப்புணர்வு யாழ். இலக்கிய வட்டத்தால் ஏற்பட்டுளதென்று ஓரளவிற்குக் கூறிவைக்கலாம். இந்த வட்டம் சலசலப்பின்று இயங்கிவருவதால் எதிர்காலத்தில் — மீண்டும் தூங்கும் காலத்தில் — ஏதாவது 'எச்சத்தை' விடுமென்று எதிர்பார்க்க இடமுண்டு. சமீபத்தில் இலக்கிய வட்டம் நடத்திய பழம்பெரும் எழுத்தாளர் சிறுகதை அரங்கு ஈழத்து இலக்கிய வளர்ச்சிக்கு ஒரு நல்ல முன்மாதிரியாக விளங்குகின்றது. தொடர்ந்து இப்படி ஏதாவது செய்தால் வட்டம் உருப்படியாக ஏதாவது சாதிக்க முடியுமென்று நம்பலாம்.

முதல் சிறுகதை அரங்கிலே சம்பந்தன், வரதர், கனக. செந்திநாதன் சொக்கன் ஆகியோர் கதை வாசித்தனர். க. சி. குலரத்தினம் தலைமை வகித்தார். அவரது தலைமையுரையே அதிகம் ரசிக்கும்படியாக இருந்தது. அரங்கிலே சிறுகதையைப் பற்றிய அபிப்பிராயம் கேட்கப்பட்டதற்கு ஒரு எழுத்தாள நண்பர் தன் அபிப்பிராயத்தைக் கூறினார், கனக செந்திநாதன் வெட்டிப் பேசினார்

அபிப்பிராயம் கூறுவதும், அதை மறுப்பதும், அதற்கான காரணத்தை விளக்குவதும் சிறுகதை 'அரங்கில் இடப் பெற வேண்டிய செயலே! சிறுகதை அரங்கு வைப்பதன் நோக்கமே அதுதான்-- அன்றைய அரங்கிலே கனகசெந்தி அப்படி ஆத்திரப்பட்டுக் கூறியிருக்க வேண்டாம். ஆறுதலாக — அமைதியாக பண்புடன் கூறியிருக்கலாம்! (முக்கிய குறிப்பு-யாழ் இலக்கிய வட்டத்தின் தலைவரே அவர்தான்)

இவற்றை விடுத்து பத்திரிகை உலகிற்குள் நுழைந்து சென்றமாதம் ஈழத்துப் பத்திரிகைகளிலே வெளியான சிறந்த மூன்று சிறுகதைகள் தேர்ந்தெடுப்போம். ஒன்று—'விவேகி' யில் வெளியான செங்கை ஆழியரின் "எவளோ ஒருத்திக்காக..." ஒரு இளவட்டம் தன் காதலியிடம் எதிர் பார்க்கும் சில மெல்லிய ஆசைகளை

அவள் நிறைவேற்றாதபோது அதனால் ஏற்படும் மனமுறிவு உணர்வையும் அவள் மனக் கதறலையும் அழகாகச் சித்தரித்துள்ளார். இரண்டு—ஈழ நாடு இதழில் வெளியான மு. கனகராசனின் "இடிந்த கோவில்" என்ற கதை. இக்கதை ஒரு தழுவல் கதை (அதை இவரென்றபடியால் பெரும் தன்மையாக ஒப்புக்கொண்டுள்ளார்) தழுவல் கதை என்றாலும் கதை சொல்லும்பாணி அற்புதமாக இருக்கின்றது. இது ஒரு எக்கச்சக்கமான 'செக்ஸ்' கதை. ஆனால் ஆசிரியர் எவ்வளவு நயமாகவும் பண்புடனும் 'விஷயத்தை' கடைசி ஒரு வரியிலேயே கூறி முடிக்கின்ற கிளரர். எக்கச்சக்கமான இந்த 'விஷயத்தை' கையாண்டு எழுதும் எழுத்தாளர்கள் தயவுசெய்து இதை ஒரு முறை வாசிக்க வேணுமாய்க் கேட்டுக் கொள்கிறேன். முன்னூவதாக... ஐயைய்யோ! என்னை மன்னிக்க வேண்டும். ஒன்றுமில்லையே!

14-7-66 அன்று நடந்த யா. இ வட்ட சிறுகதை அரங்கில் பங்குபற்றிய சொக்கன் சீசம்பந்தன், கனக செந்திநாதன் வரதர் முதலியோர்.

பலதரம் பேச்சு

ஈழத்து இலக்கிய உலகில் தோன்றிய சங்கங்களும், மன்றங்களும் எத்தனையெத்தனையோ இருப்பினும் 'யாழ் இலக்கிய வட்டம்' போன்ற ஒன்று தோன்றியதே இல்லை. ஏனெனில் உருவாகி ஒரு வயது நிறையுமுன்பே கைத்தொழில் சிறுகதைசம்பந்தமான தொகுதிகளை வெளியிட்டுள்ளது இன்னமும் வெளியிட நூல்களை வைத்திருக்கிறது. நூல் அறிமுகம் செய்திருக்கிறது. களியரங்குகள், புலவர்க்கு விழா என்பன செய்துள்ளது. சமீபத்திய 'யாழ் இலக்கிய வட்டத்தின்' சாதனை என்னவென்றால் கதையலகில் அஞ்சாதவாசம் செய்த திருவாளர்கள். க. தி. சம்பந்தன், 'வாதர்', கணக. செந்திராதன், சொக்கன் முதலியோரை எழுதவைத்து ஒருசிறுகதையரங்கு நடாத்தியதே. இத்தனை சிறப்பான பணிகளுக்கும் காரணம் இலக்கியத் துடிப்புள்ள "யாழ் வானம்" செயலாளராகப் பணியாற்றுவதுதான்.

∴ ∴ ∴

மகாகவிகளில் ஒருவரான மிட்டனை ஆங்கிலேயர் ஷேக்ஸ்பியருக்கடுத்தவராகக் கூறுவார்கள். அந்தக் கவியை அவரது நண்பர்கள் என்ன பெயர் சூட்டிக் கேலி செய்தார்கள் தெரியுமா? "கிறிஸ்துவக் கல்லூரி நங்கை" என்றுதான். ஏனெனில் மிகவும் அழகையிருந்த அவர் எவ

ருடனுமே நெருங்கிப் பழகாமல் ஒதுக்கியே வாழ்ந்தார். அந்தத்திருஷ்டிபட்டுத்தானே, என்னவோ அவர் தன் 48 வது வயதிலேயே ஓயாத உழைப்பினால் கண்பார்வையை இழக்க நேர்ந்தது. இதன் பிறகு 15 வருடங்களின் பின்னரே உலகமகா காவியங்களில் ஒன்றாகப் போற்றும் 'Paradise Lost' ஐ அவர் எழுதினார்.

∴ ∴ ∴

நீங்கள் மின்சார மீனைக் கண்டிருக்கிறீர்களா? ஆங்கிலத்தில் எலக்ரிக் ஈல் எனப்படும் இம் மீன்களைத் தென் அமெரிக்காவின் வட பகுதியிலுள்ள பியேசில் கயான முதலிய பகுதிகளிலுள்ள சதுப்புக் குட்டைகளிலும் மெதுவாக ஓடும் நீரோடைகளிலும் காணலாம். இம்மீன் சாதாரணமாக 5 முதல் 7 அடி நீளமானது 600 வோல்ட் மின்சக்தியை வெளியிடுவது. இதன் அதிர்ச்சி மனிதனையே நிலைகுலையப்பண்ணிவிடும்.

∴ ∴ ∴

நெருவிலிறங்கிவிட்டால் எத்தனை விதமான சிகையலங்காரங்களைக் காணக் கூடியதாயிருக்கிறது. இதில் ஒருவிதம்தான் "பாப்" செய்து கொள்வது இதைக் கண்டுபிடித்ததும் ஏராளமான பெண்கள் பாப் செய்துகொள்ளப் போட்டி போட்டார்கள். ஆனால் தேவாலயங்களும் பத்திரிகைகளும் கண்டித்தன. 'பாப்

செய்து கொண்ட பெண்கள் அமெரிக்க விற்பனை நிலையங்களில் வேலைக்கு ஏற்றுக்கொள்ளப்படவில்லை; இங்கிலாந்து நீதிமன்றங்களிலே அனுமதிக்கப்படவில்லை. ஜப்பான் சர்க்கார் சட்டமே இயற்றியது. இருப்பினும் எந்தப் பெண்ணும் பொருட்படுத்தவே இல்லை. அமெரிக்க ஜனாதிபதி ரூஸ்வெல்டின் மனைவிகூட ஒருநாள் பாப் வெட்டிக் கொண்டார். இந்த 'பாப்' முறையைக் கண்டுபிடித்தவர் உலகப் புகழ் பெற்ற பாரிஸ் சலூன்காரரான ஆண்டனி என்பவர்தான், இவர் ஒரு சினைக்கு வசூலிக்கும் கட்டணம் ஆக ஆயிரம் டாலர் தான்!

∴ ∴ ∴

நீ யாழ்ப்பாணத்திற்கு இப்போது ஏராளமான பஸ் வண்டிகள் வந்துவிட்டன. நிறைய டாக்கிகளும் இருக்கின்றன. ஆனாலும் என்ன இன்னமும் குறித்த நேரத்தில் குறித்த இடத்திற்குப் போய்ச் சேரமுடிவதில்லை. இருப்பினும் லண்டன் நகரைப்பற்றி அறியும் போது இது சாரணமாகத்தான் படுகிறது. லண்டனில் சுமார் 9000 டாக்கிகளிருக்கின்றன. 4000 டாக்கிகள் சாரதிகளுக்கே சொந்தமானவை. அங்கு (இரவிலொருவர் பகலிலொருவர் என்றபடி) ஏறக்குறைய 13000 சாரதிகளுள். என்றாலும் டாக்கிகளுக்கும் சாரதிகளுக்கும் தட்டுப்பாடுதான்

∴ ∴ ∴

தேர்தலிக் போட்டியிட்ட பெஞ்சமின் டிஸ்ரேலி வீடுவீடாகச் சென்று தமக்கு ஓட்டு போடச்

சொல்லிக் கேட்டார். அப்படி ஒரு குடியானவனிடம் கேட்டுக்கொண்ட போது அவன் (வேறு ஒருவரை ஆதரித்தான்) உமக்கு ஓட்டுப் போடுவதைவிட சாத்தானுக்குப் போடலாம் என்றுன். அதற்கு டிஸ்ரேலி அவனிடம் கேட்டுக் கொண்டார்—'உமது நண்பர் ஓட்டுக் கேட்காவிட்டால் எனக்குப் போடலாமல்லவா?

∴ ∴ ∴

இலக்கியகர்த்தா உண்மைக்கு முதலிடம் கொடுக்கவேண்டும். உண்மை நிகழ்ச்சிகளைக்கூட அழகு படுத்திச் சொல்லவேண்டும். சத்தியமும், செளந்திரியமும் இணைந்து வந்தால் தான் நாவலோ, சிறுகதையோ, நாடகமோ. இலக்கியப் பண்பைப் பெறமுடியும்.

—நாரண துரைக் கண்ணன்

∴ ∴ ∴

பா திரிமார், மந்திரிகள், எம். பிக்களுக்கெல்லாம் பதவிப்பிரமாணம் என்று ஒன்றிருக்கின்றதல்லவா. இதே போல வைத்தியருக்கும் இருக்கிறது. அபாயகரமான மருந்து கொடுக்காதது ஒழுக்கம். சில வைத்திய ரகசியங்களை காப்பாற்றுவதல் பற்றியவையே அவை. இம் முறை கி. மு. ஐந்தாம் நூற்றாண்டில் வாழ்ந்த ஹிப்பொகிரட்டீஸ் வகுத்த மருத்துவ ஒழுக்கங்களை ஆதரமாகக் கொண்டவைகள்தான்

வாசகர்களை உருவாக்குபவர்கள் யார்?

பத்திரிகையாளர்களா? எழுத்தாளர்களா? தரமான இலக்கியப் படைப்புகளா? வாசகர்களே ஒரு 'சுயம்'பா?

வாசகர்கள் என்று இங்கு குறிப்பிடும்பொழுது ஒரு பொதுவான பரவலான அர்த்தத்தில் குறிப்பிடப்படவில்லை. ஓர் உண்மையான — தரமான இலக்கியத்தின் உயிர்நாடியை உணர்ந்து அனுபவிக்கும் ஆற்றல்மிக்கவர்களே இங்கு குறிப்பிடப்படுபவர்கள். அதாவது இலக்கிய இரசனையில் ஒரு பக்குவநிலை எய்தியவனே உண்மையான வாசகன். அவனுக்கே இலக்கியத்தின் பண்பும் பயனும் புரியும். அப்படிப்பட்ட வாசகனைப் பெறுவதே இலக்கிய உலகின் நோக்கமாக இருக்கவேண்டும். அப்போதுதான் நாட்டின் எழுத்துக்கலை நன்னிலை அடையமுடியும்.

ஆனால், இவ்வாறு தரமான வாசகனை எங்கிருந்து பெறமுடியும்? அவனே நேராக ஓர்நம்மை அடைவானா? அல்லது நாமே அவனை உருவாக்கி அடைவதா?

தரமான வாசகன் தான் தோன்றியாக ஒருபோதும் தோன்றுவதில்லை என்பதனை உலகின் இலக்கியவரலாற்றுப் பாதைகள் நமக்குப் புலப்படுத்துகின்றன. அத்துடன் சுய

மாக எழும் எதுவும் எப்போதும் உயர்நிலை அடைவதில்லை. ஏன்? சுயம்புலிங்கத்துக்கு கூட ஒரு கோயில் கட்டியபின்பே அதன் மகத்துவம் உலகிற்குப் புரிகிறது — அதிகரிக்கிறது. அத்துடன் சுயமாக தோன்றிய வாசகன் ஒரு உணர்ச்சிவசகனாக இருப்பானேயன்றி உண்மையை அறிகின்ற வாசகனாக இருக்கமாட்டான். அத்துடன் — மனிதனின் பலவீன உணர்ச்சிகளை தட்டி எழுப்பும் கணநேர சலன நிகழ்ச்சிகளில் மனதை பரிதவிக்கவிட்டு நிற்பவனாகவே விளங்குவான். அவன் தான் தான்தோன்றியாக எழுமுடியும் — காளாச் செடிபோல.

ஒருவேளை — பல்கலையும் பெற்று பட்டம் பெற்றவர்கள் உண்மையான வாசகர்களாவார்களா?

இதுவும் வேடிக்கைதான். தாம் பெற்ற பட்டத்தை எந்தெந்த வழிகளில் பணமர்க்கலாம் என திட்டம் தீட்டுவதற்கே பொழுதற்ற இவர்களுக்கு இலக்கியமும் அதற்கான் நேரமும் எங்கிருந்து கிட்டும் அப்படி அவர்கள் ஏதாவது நூலைக் கையிலெடுத்தால் அது உண்டகளைப் புத்திர பக்கம் புரட்டும் படப் பத்திரிகைகளாகவே விளங்கும்.

அடுத்து — நடுத்தரவகுப்பினரில் வாசகர்கள் உருவாக முடியுமா? பாவம் இவர்களது திரிசங்கு வாழ்க்கையில் வாழ்க்கைப் பிரச்சனையே முக்கியமாக இருக்க இலக்கியம் பற்றிய சிந்தனைகளைக் குறைவாகவே எழுக்கிறது.

இன்னொரு பிரிவாக விளங்குபவர்கள் வாழ்வின் அடித்தளத்தால் அலைப்பும் பாட்டாளி மக்கள். இவர்களில் பெரும்பாலோர் அடிப்படைக் கல்வியற்றவர்கள், இன்று இவர்களது கல்விநிலை மாற்றமடைந்து வந்தபோதும் - ஆழமான விடயங்களை புரிந்து கொள்வது இவர்களைப் பொறுத்தவரை கஷ்டமானதொன்றாகும். (இதனைப் பலர் பலமாக மறுத்தாலும், இப்பாட்டாளிவர்க்கம் பல்வகைப்பட்ட அரசியற் கட்சிகளிடையே அகப்பட்டு தத்தளிப்பது இக்குறையால் ஏற்பட்டது என்பதனை எவரும் மறுக்க முடியாது)

உண்மையான வாசகனை ஒரு பலமான ஏதோவொரு பின்னணியே இச் சமூகத்திலிருந்து உருவாக்கவேண்டும் அது என்ன? - இதனைப் புரிந்துகொண்டால் இலக்கிய உலகு பிழைத்துவிடும்.

பத்திரிகையாளர்களா? அப்படியானால் இன்று ஈழத்தில் ஒரு கணிசமான வாசகர் தொகை தேறியிருக்கவேண்டும் ஈழத்தில் தரமான இலக்கியப் பத்திரிகைகள் இல்லாததும், செய்தித் தினசரிகளே இலக்கியத் தொண்டாற்றுவதாலும், அவற்றின் ஆசிரியப் பதவி அடிக்கடி கைமாறுவதாலும் - வாசகரை உருவாக்க முடியாது போயிருக்கலாம். ஆனால் சென்னையில் மட்டும் ஆண்டொன்றுக்கு 2568 தமிழ் நூல்களும் எண்ணிறந்த தமிழ்ப்பத்திரிகைகளும் வெளியாகின்ற தமிழகத்தில் எவ்வளவு தரமான வாசகர்களை உருவாக்கியிருக்கிறார்கள்? தீபம் - எழுத்து போன்ற பத்திரிகைகளின் சந்தாத் தொகையை யோ, விற்பனையையோ அவதானிக்கும்போது வேதனையாகவல்லவா இருக்கிறது? ஆகவே, பத்திரிகைகள் வாசகரை உருவாக்குகின்றன என்பது முற்றிலும் உண்மையல்ல என்பது புலனாகிறது.

எழுத்தாளர்களா உருவாக்குகிறார்கள் வாசகரை? அப்படியும் கூறமுடியாது. ஏனெனில் சில தரமான எழுத்தாளர்கள் தங்களுக்கென ஒரு வாசகர் கூட்டத்தைப் பெற்றிருக்கிறார்களே யொழிய - இலக்கியம் என்ற பரவலான ரீதியிலல்ல என்பது நம் தமிழ் இலக்கியத்தைப் பொறுத்த உண்மை. சிறப்பாக ஈழத்தில் நிதர்சன திகழ்கால உண்மை. இத்த இலக்கிய நேசிப்பில் வேறும் சில பின்னணிக் காரணங்கள் இருப்பதும் மறந்துவிட முடியாத உண்மை. இதுவே இங்கு நடந்த இலக்கியப் படைப்புகளுக்கும் பொருந்தும் என்பதனை சமீபத்தில் ஒரு புத்தக வெளியீட்டின் போது கண்டுபிடிக்க. ஒரு 'பெரிய' விமர்சக எழுத்தாளரிடம், அவர் நேசிக்கும் இலக்கிய எழுத்தாளர் கூட்டத்திலிருந்து வெளியான ஒரு தரமான இலக்கியப் படைப்பினைக் கூறும் படி கேட்க, ஒன்றுமில்லை எனக் கைவிரித்தார். ஆகவே, ஒரு விமர்சகரே தரமான வாசகராக விளங்காத பரிதாப நிலை நம் நாட்டில் நிலவுவதிலிருந்து வாசகரை எழுத்தாளராலும் உருவாக்க முடியவில்லை என்பதுதானே பொருள்.

ஆகவே தரமான வாசகர்களை உருவாக்கும் 'மூலர்' யார்? பிற நாட்டினர் தங்கள் வாசகரை எங்ஙனம் வழிப்படுத்தினர் என்பதனை ஆராய்ந்தால் இதன் மர்மம் புலனாகும்.

இதற்கு விடையாக ஒரு நிகழ்ச்சி.

சமீபத்தில் நான் கொழும்பிற்குச் சென்றிருந்தபோது, என் நண்பர்கள் பலர் ஒன்று கூடி நடத்தும் விடுதியில் தங்கியிருந்தேன். அனைவரும் அரசாங்க அவசரக்காரர். இலக்கிய உணர்வே அற்றவர்கள். காலை வேளையில் ஆங்கில பத்திரிகைகளில் தலைப்பு செய்திகளை மட்டும் மேயும் பார்வையாளர்கள்.

அக்கூட்டத்தில்தான் அந்த அற்புதம் நிகழ்ந்தது.

நண்பர்கள் அனைவரும் வேலை கட்டு சென்றுவிட்டனர் திரும்ப மாலையாகும். ஒருவாறு மத்தியானம் வரை நேரத்தை ஓட்டியாகி விட்டது. தனிமை என்னைக் கொன்றது. வெளியே சென்று வரலாமென்றால் வெயில் அனலாகக் கொளுத்திற்று.

அப்போதுதான் அவர் வந்தார். வேறுயாரும்ல்ல விடுதியின் சமையற் காரர். மலையாளி என்னைப்பற்றி நண்பர்கள் பேசிக்கொண்டதை அவர் கவனித்திருக்கவேண்டும்.

“ஐயா... என்ன செய்யிறது?” என்று பேச்சை ஆரம்பித்தவரின் பேச்சு எங்கெங்கோ சென்று இலக்கிய உலகில் நின்றபோதுதான் எனக்கு மலைப்புத்தட்டியது. அவர் பேச்சில் தகழி, சங்கரகருப்பு, பொற்றெகாட் போன்றோரின் பெயர்கள் பலமாக அடிபட்டது.

‘தகழி உண்மையில் கம்யூனிஸ்ட் அல்ல ஆனால் அதன் அனுதாபி அல்லது அக்கொள்கைகள் சிலவற்றை மனிதன் என்ற ரீதியில் விரும்புவர். என்ற நிலையில் கூறலாம்... செம்மீன் என்றால் சிவப்பு மீன் அல்ல. நம்மொழியில் செம்மீன் என்று ரூலைக் (Prawn) கூறுகிறோம். ஒலக்குழல் பாட்டுக்கள் உண்மையிலே உயர்ந்தவை, தெய்வாச்சம் பெற்றவை” என்று அவர் பல கருத்தைக் கூறும்போது எனக்கு ஆச்சரியமாகப் போய்விட்டது. அத்துடன் கல்வி அறிவு ஏழாம் வகுப்பு என்றபோது புல்லரித்தது.

சில மாத்ருபுமி இதழ்களைக் காட்டினார். ‘இவையே நான் பிற நாட்டிலிருப்பதை உணராவண்ணம் செய்கிறது!’ என்றார்.

இவரே நான் கண்ட உண்மையான வாசகன்.

அவராலேயே நமது — இலக்கியம் என்ற உணர்வு மட்டுமல்லாமல் நமது எழுத்தாளர் என்ற ரீதியிலும் தேசியம் மிளிர்ந்தது

இது எப்படி உங்களால் முடிகிறது? எனக் கேட்டபொழுது, நம் நாட்டில் தரமான எழுத்துக்களை — எழுத்தாளர்கள் — ஏனைய எழுத்தாளர்களும் கூடிக் கௌரவிக்கிறார்கள். கருத்து வேறுபாடாயினும் கலை நிலையால் இன்னொருவரை பாராட்டி, தகுந்த முறையில் வாசகருக்கு அறிமுகப்படுத்துகிறார்கள். இலக்கியத்தில் இருட்டடிப்பு என்பதில்லை. எழுத்தாளர் ஒற்றுமையாக இயங்குவதால் வாசகர்களுக்கு அவர்களை புரிந்து கொள்வது சுலபமாக இருக்கும். எழுத்தாளர் தேசிய நலத்துடன் இயங்கும்போது ஒவ்வொருவரின் குறை நிறைகளை இன்னொருவர் அறிய முடிகிறது. தனித்து நிற்கும்போது எழுத்தாளன் தனது படைப்புக்களின் குறைகளை முடிமறைக்கவே எண்ணுகிறான்.

இதனால் எழுத்தாளன் தன்னை உருவாக்கிக் கொள்ளப் பயன்படுகிறதேயொழிய இலக்கியத்தை உருவாக்கப்பயன்படவில்லை.

நலன் ஆய்தல் ஒன்றினையே ஈழத்து எழுத்தாளர் விரும்புகின்றனர். எழுத்தாள ஒற்றுமையே வாசகரையும், இலக்கியத்தையும் உருவாக்கமுடியும் என்பதை மனதிலே எண்ணி, இதுபற்றிய சிந்தனைகட்கும் நம்மவர்கள் முதலிடம் அளித்தல் அவசியமாகும்.

நம்நாட்வோசகர்

தமிழ் எழுத்தாளர்கள் தம் இலக்கிய நெடும் பயணத்தில் கடந்துவரும் மைல் கற்களை எண்ணிக்கொண்டிருக்கும் வாசகனான எனக்குப் பிடித்த புத்தகம், பிடிக்காத சஞ்சிகை என்றெல்லாம் எதுவுமே இல்லை. 'சிடுசிடுத்த' இந்தப் பட்டணத்து வாழ்வில் நேரம் கிடைக்கும்போதெல்லாம் அகப்பட்டதைப் படிப்பது என் பழக்கம்.

நர்நாட்டு வாசகர்தம் கருத்துக்களை யெல்லாம் தொடர்ச்சியாகக் 'கலைச்செல்வியிற்' படித்துவந்ததனால் 'ஜனரஞ்சகமான' சஞ்சிகைகளைப் பற்றியும் கொஞ்சம், கொஞ்சம் கூறவேண்டியுள்ளது!

'கலைமகள்' ஒரு சிறந்த, தரமான ஒழுக்கமான அமைதியான பத்திரிகை பெரும்பாலும் ஒரு அடிப்படையான கருத்தைப் பிரதிபலிக்கும் கதைகளே இதற்குச் சோபிதம் அளிப்பன. — 'ஆனந்தவிகடன்' நல்ல

தொடர்கதைகளாலும் தனிப்பட்ட சில எழுத்தாளர்களின் திறமையாலும் அதிகம் விற்பனையாகிறது, இதில் வரும் ஜனநாயக சோஷலிசம் பற்றிய (அரசினர்க்குச்

சார்பான) தலைங்கங்கள் - நல்லதுதான். — 'கல்கி' பெருமளவு விற்பனையாவது அதன் தொடர்கதைகளின் செல்வாக்கினாலேதான். அரசியல் மேதை ராஜாஜியின் கொள்கைகளைப் பின்பற்றி எழுதுவதனால் அந்த அரசியற் கொள்கைகள் இந்திய அரசினரைத் திறம்படச் சிந்திக்க வைக்க உதவும் என நம்புகின்றேன் — அமுதசுாபி, சுதேசமித்திரன் எல்லாம் அவ்வளவாக

பொன். வில்வரத்தினம்

சிலோன் அன்ட் ஓவசீஸ் லிமிட், கொழும்பு.

வாசிக்கக்கிடைப்பதில்லை. — குழு தம்பட்டணத்துப் பேர்வளிகளுக்கு மிகவும் பிடிக்கும் இதன் உள்ளடக்கம் நகரத்தின்கதை, செய்தி, துணுக்குகளே. நிம்மதியான மனம், பொறுமை இல்லாதவர்களும் படிக்கமுடிகிறது. குழுத்தின் ஆசிரியத்தலையங்கத்தின் நடுத்தரக்கொள்கை பாராட்டக் கூடியது.

காதல், துப்பறியும் கதைகளில் பிரயோசனமே இல்லை. இன்றைய — தற்போ

தைய வாழ்வில் அரசியல் ஜனநாயகம், சோஷலிசம் இவற்றிடையே தானே நீண்ட நெடும் போராட்டம். இவற்றைப் பற்றி தத்தமது கொள்கைகளை — விவாதிக்க

ஆராய், அபிப்பிராயப்பட விஷயங்கள் பிரசுரிக்கப்படவேண்டும். எந்தத் தனிமனிதனுக்குமே இயற்கையாகவே சிந்திக்கும் அரசியலறிவு வேண்டும். கதைகளென்றால் வாழ்க்கையின் குறைபாடுகள், ஏமாற்றம், மூடக் கொள்கைகள், பெரியமனிதப் போர்வையின் சின்னத்தனங்கள், ஏற்றத்தாழ்வு பற்றியனவாயமைதல்வேண்டும்.

விசேஷமாகப் பெருமளவிற்கு குறைந்துவரும் பரம்பரையான எமது தத்துவங்களை உடனடியாகப் புதுப்பித்தல் வேண்டும்.

காந்தியத்தையே நான் விரும்புகின்றேன். நம் நாட்டிற்கும் பண்பாட்டிற்கும் பொருத்தமான கொள்கையை மகாத்மா தன் சத்திய சோதனையில் சொல்கிறார். பிரமச்சரியத்தைப் பற்றி காந்திமகான் கொண்டுள்ள கொள்கைகளை விளக்கிக் கதைகள் எழுதப்படல்வேண்டும். இன்றைய வறுமைநிலைக்கும் அவர்தம் கொள்கையே உத்தமமானது. நாம் பழமையிற் புதுமை காணவேண்டும்.

அரசியல் கொள்கையெனில் அறிஞர் மு. வரதராசனாரின் 'கி. பி. 2000' லுள்ளது தான் அரசியல். நான் இன்னமும் இனியும் மறக்கவே இயலாத நல்ல சிந்தனைக் கட்டுரை இது தான். இது சோஷலிசத்திலிருந்தே பிறக்கிறதென்றால் நாம் ஏற்றுக் கொள்ளவேண்டியதே. மு. வ. வின் நாவல்களும் என்னைப் பெரிதும் கவர்வன. மு. வ. தானொரு அரசியற்கட்சியை ஸ்தாபித்தால் அதிற் சேரும் முதல் மனிதன் நானே தான். தமிழர்கள் அவர் கூறுவதைத்தான் பின்பற்றவேண்டும். உலகம் கி. பி. 2000ல் போல் மாறினால்... நிச்சயம் எல்லாப் பிரச்சினைகளுக்கும் விடுதலை கிடைக்கும். அதன் பின்னர் தத்துவத்திலும், ஆத்திகத்திலும், காதலிலும் செல்லலாம்.

பொருளாதிக்க எல்லை ஒழிந்தால், அதைப்பெற எல்லார்க்கும் நேர்மைவழி பிறந்தால் பிரச்சினைகளெல்லாம் கட்டாயம் தீரும். ஜனத்தொகையைக் குறைக்க நல்ல கொள்கைகள் எவற்றையும் நான் ஆதரிப்பேன்.

கவிஞர்களுக்கு

கலைச்செல்வி புரட்டாதி இதழ் பாரதி மலராக வெளிவரும். அவ்விதழில் ஈழத்துக் கவிஞர்கள் எல்லோருமே எழுதவேண்டுமென விரும்புகின்றோம். கவிஞர்களே! உங்கள் ஆற்றலையெல்லாம் கூட்டி பாரதியைப்பற்றி நாலு வரிகளில் மட்டும் எழுதி 15-8-66க்கு முன் அனுப்பிவையுங்கள்.

—ஆசிரியர்.

1-1-1841ல் அமெரிக்காவில் நடந்த அந்தத்திருமணம் எவ்வளவு பிரபலமானதோ அவ்வளவு துன்பகரமானது. மணங்கள் மேரி டொட் என்பவள் இல்லினியில் நகரிலேயே கல்வி நிறைந்த சீமாட்டிகளின் லொருத்தி. அவளின் முன்னோர் ஜெனரல்களாகவும், கவனர்களாகவும், தளபதிகளாகவும், கடமையாற்றியவர்கள். இதைலெல்லாம் அவளுக்குக் கர்வமும், பெருமையும் கூட. ஆனால் மிக மிக வறியவரான மணமகன் பள்ளிக்குச் சென்றதே பன்னிரண்டே மாதங்கள்தான். நவநாகரிகம், Table Manners என்பதெல்லாம் அவர்க்குத் தெரியாது ஆடையே ஒழுங்காக அணிய மாட்டார்.

தாமிருவரும் இரு துருவங்கள்; திருமணத்தின் பின் மன நிம்மதியே கிடைக்காது என்று 'மாப்பிள்ளை'க்குப் புரிந்தது. எனவே மணமகளிடம் நேரிலேயே சென்று 'நானுன்னை விரும்பவில்லை, இந்தத் திருமணம் வேண்டாம்' என்றார். இதைக்கேட்ட அவளோ 'கோ'வெனக் கதறியமுதான். ஒரு பெண்ணின் கண்ணீரைக்காண சகிக்கமுடியாத அவர் மன்னிப்புக் கேட்டுக்கொண்டு சம்மதித்தார்.

நினைத்ததைப்போலவே திருமணத்தின் பின் வாழ்க்கை கசந்தது. அவரின் இதயத்தைக் கலக்கியது அமைதியையே கசக்கியது.

சாகத் துணிந்தார். "தற்கொலை" என்ற கவிதையை 'ஸ்பிரிங்ஃபீல்ட்' என்ற பத்திரிகையில் எழுதினார்.

ஆனால் தன் நினைவை நிறைவேற்றவைத்திருந்த கத்தியை நண்பர்கள் பிடுங்கிக்கொண்டதனால் உயிரைப் போக்கிக்கொள்ள முடியாதாகியது.

ஒருதடவை உறவினரொருவரின் வீட்டில் பலரோடு சேர்ந்து சாப்பிட்டுக் கொண்டிருந்தபோது பேச்சுவாக்கில் அவர் ஏதோ சொல்லவே அது 'மனைவி'க்குப் பிடிக்காததால் உடனே 'கோப்பி கப்'பை எடுத்து அவரின் முகத்தில் வீசி அடித்தாள் பலர் மத்தியில் அவமானமடைந்த அவர் எதுவுமே பேசவில்லை வருடக்கணக்கில் இப்படியான சம்பவங்களே அவரின் வாழ்வை நிரப்பின.

தன்னைப்பற்றி ஒரே ஒரு முறை தான்குறிப்பிட்டுள்ளார் "இன்று இருப்பவர்களில் பீடைநிறைந்த மனிதன் நான் ஒருவனே!... இதே நிலையில் வாழ்வது இனி முடியவே முடியாது. நான் சாகத்தான் வேண்டும்" என்று.

எத்தனைக் கொடுமைகளென்றாலும் இவற்றையெல்லாம் இருபத்தி மூன்று வருடங்களுக்குமேலாக ஒரு குழந்தைக்குத்தானும் சொல்லாமல் மிகுந்த சகிப்புத்தன்மையுடன் வாழ்ந்ததனால் தான் அந்த மன்னிக்கும் பண்பையேசுமகானுடன் ஒப்பிடுகின்றார்கள். அந்த மகத்தான மனிதர் தான் மக்களால், மக்களுக்காக, மக்களே நடர்த்தும் ஜனநாயகத்தை மலர்வித்த ஆபீரகாம்லிங்கன் அவர்கள். ஈற்றில் மேரி உன்மத்தம் பிடித்தலைந்தான்.

யாரோ இவர் யாரோ

திரு. தி. ச. வரதராசன்

எழுத்தாளராக அங்கீகரிக்கப்படுவதற்கு எத்தனையோ காலத் திற்கு முன்னர் புத்தகம் எழுதி வெளியிட்ட பெருமைக்குரியவர் எழுத்தின் இன்றைய சிறந்த எழுத்தாளர்களுள் ஒருவராக விளங்கும் திரு. தி. ச. வரதராசன் என்ற “வரதர்” அவர்கள். அப்போது அவருக்குப்பதினேழு வயது தமிழ் எஸ். எஸ். சி. யில் சித்தியடைந்துவிட்டுச் சும்மா இருந்தபோது இந்தியத் தேசியத் தலைவர்களைப்பற்றி வெளியான ஓராணுப் புத்தகங்களைப் படித்தார். அந்தப் புத்தகங்களைப்போல் யான ஓராணுப் புத்தகங்களைப் பற்றியும் புத்தகங்கள் வெளியாகவேண்டும் என்ன வேகத்தில் “நாவலர்கோன்” என்ற நூலைத் தானாகவே எழுதி வெளியிட்டார் வரதர். “பிரதி ஒன்றின் விலை 15 சதம்தான். ஒரு பிரதியை எங்களுரைச் சேர்ந்த டாக்டர் செல்லையா அவர்களிடம் கொடுத்தேன். அவர் 5 ரூபாக் தாளொன்றை என்னிடம் கொடுத்த போது அதை என்னால் நம்பவே முடியவில்லை”—கிட்டத்தட்டக் கால் நூற்றாண்டுக்கு முன்னர் நடந்த இந்த நிகழ்ச்சியைப் பற்றிக் கூறும் போது வரதர் தன்னையே மறந்துவிடுகின்றார்.

தமிழ் மட்டுமே படித்த வரதர் வேலைக்காக அலையவில்லை. வேலைதான் இவரைத் தேடி வந்தது. “ரமுகேசரி” பாலர் பகுதியில் எழுதி, எழுத்துப் பயிற்சி பெற்ற வரதரும் அவரைப் போன்ற இளைஞர்களான க. இ. சரவணமுத்து, நாவற்குழியூர் நடராசன், பஞ்சாட்சர சர்மா, அ. செ. முருகானந்தம், கனக. செந்திநாதன் முதலியோரும் யாழ்ப்பாணத்தில் மறுமலர்ச்சிச் சங்கத்தை நிறுவி. “மறுமலர்ச்சி” என்ற மாத இதழை வெளியிட முடிவு செய்தார்கள். பார்வதி அச்சகத்திலேதான் பத்திரிகை அச்சிடப்பட்டது. பத்திரிகை தயாராவதைப் பார்வையிடச்சென்ற வரதர் சிறிது சிறிதாக அச்சகத்தொழில் முழுவதையும் பழகிவிட்டார். அச்சகம் நஷ்டத்தில் நடைபெற்றதனால் மனமுடைந்திருந்த பார்வதி அச்சக உரிமையாளர், வரதரின் ஆர்வத்தையும் சுறுசுறுப்பையும் திறமையையும் கண்டு, அச்சகத்தின் நிர்வாகப் பொறுப்பை ஏற்கும்படி வற்புறுத்தினார். மாசம் 50 ரூபா அல்லது இலாபத்தில் மூன்றிலொரு பங்கு கொடுக்கமுடியும் என்றும் கூறினார். “மிகுந்த பயத்துடனும் தயக்கத்துடனும்தான் அந்தப் பொறுப்பை ஏற்றேன். பொறுப்பை ஏற்றதும் முழு மூச்சுடன் உழைத்தேன். வேலையொன்றைச் செய்ய ஆரம்பித்தால் அது முடிவுறும்வரை பிசாசுதான். கௌரவமான வேலை, கௌரவக்குறைவான வேலை என்றெல்லாம் பாகுபாடு காட்டாது நான் எல்லா வேலைகளையும் செய்தேன். பொறுப்பேற்ற இரண்டொரு மாதங்களில், என்னுடைய இலாபப் பங்காக 150/- ரூபா பெற்றேன்” என்று கூறும் உழைப்பால் உயர்ந்த வரதர். வட இலங்கையின் மிகப் பெரிய அச்சகங்களுள் ஒன்றாக விளங்கும் ஆனந்தா அச்சகத்தின் நிர்வாகப் பங்களராக இன்று கடமையாற்றுகின்றார்.

“நான்” பணக்காரக் குடும்பத்தைச் சேர்ந்தவனல்லன். ஆயினும் நான் இதுவரை பணக்கஷ்டத்தில் வாடவில்லை, வரவுக் கேற்றமாதிரிச் செலவுகளை அமைத்துக்கொள்வேன்பட்டுவேட்டி கட்டவேண்டும் என்ற ஆசை ஏற்பட்டு அதை வாங்கப் பணம் இல்லாவிட்டால், பட்டுவேட்டி கட்டுவது அநாகரிகமானது என்று நானே என் மனதைச் சமாளித்துக் கொள் வேனேயன்றிக் கடன் வாங்குவதோ, அதை நினைத்து ஏங்குவதோ கிடையாது” என்ற இவரது அனுபவ உரையைக் கடன்பட்ட நெஞ்சத்தினர் சிறிது சிந்தித்துப் பார்த்தல் நன்று.

இலக்கியத்தினால் மனிதனின் வாழ்க்கையைத் திருத்தி அமைக்கமுடியும் என மனப்பூர்வமாக நம்பும் வரதர், இதுவரை ஐம்பதுக்கு மேற்பட்ட சிறுகதைகளையும், தையலம்மா, உணர்ச்சியோட்டம், வென்றுவிட்டாயடி ரத்தினா, ஆகிய மூன்று தொடர்கதைகளையும் எழுதியிருக்கிறார் “ஃயமை மயக்கம்” என்பது இவருடைய சிறந்த சிறுகதைகளின் தொகுப்பு. “மறுமலர்ச்சி யில் வெளியான “வேள்விப்பலி”

என்ற சிறுகதையை ஒரு சிறு புத்தகமாகவும் வெளியிட்டுள்ளார். "வாழ்க நீ சங்கிலி மன்ன!" என்பதும் இவரெழுதியவரலாற்றுக் கதை நூல்தான்.

'மறுமலர்ச்சி'க்குப் பின், ஆனந்தன், தேன்மொழி, புதினம் ஆகிய பத்திரிகைகளை வெளியிட்டார் வரதர். இவற்றுள் "தேன்மொழி" முழுக்க முழுக்கக் கவிதைகளுக்காகவே வெளியிடப்பட்டது. தமிழ் நாட்டில் மலிவுப் பதிப்புகள் மலிந்திருந்தகாலத்தில் இலங்கையில் ஒரேயொரு மலிவுப் பதிப்புத் தான் வெளியிடப்பட்டது. அதுதான் 'திருக்குறளும் விளக்கவுரையும்' அதை வெளியிட்டவர் வரதர்.

சிறுகதை என்றால் கு. பர. ரா எழுதுவதுதான் சிறுகதை. புதுமைப் பித்தனின் கதைகளிலுள்ள சொல்விச்சம்; கல்கியின் கதைகளின் நடை. கட்டுக்கோப்பு, வர்ணனை ஆகியவையும். தேவனின் பாத்திரப் படைப்பும் இவரைக் கவர்ந்தவை "கல்கி"யைப் போல் வேறு எவராலும் எழுத முடியாது, அவருடைய சிறுகதையைப் படித்தாலும் நாவலைப் படிக்கும் திருப்தி ஏற்படுகின்றது" ஜெயகாந்தன் பிரச்சனைகளை அலசும் வீதம் நன்றாக இருக்கின்றது" என்று கூறும் வரதரை, மஹாகவி, நாவற்குழியூர் நடராசன், முருகையன், சாரதா, சத்தியசீலன் முதலான ஈழத்துக் கவிஞர்கள் பெரிதும் கவர்ந்துள்ளார்கள்.

"இந்தியப் பத்திரிகைகளைத் தடை செய்யக்கூடாது தரமான படைப்புக்களை தமது பத்திரிகைகளில் வெளியிட்டுத் தமிழ்நாட்டு வாசகர்களை தாம் கவரவேண்டும்" என்ற கொள்கையுடையவர் வரதர்.

இவர் எழுதி பத்திரிகையில் பிரசுரமான எந்தக் கதையின் பிரதிசூட இவரிடமிலலை. ஏனெனில் கதைவந்த அடுத்தமாதமே அவருக்கே பிடிக்காததாகி 'இப்படியும் ஏன் எழுதினன் என்ற நிலை வந்துவிடுமாம் உடனே கிழிபடும் கதை.

இவர் எந்தவொரு அரசியல் கட்சியிலும் உறுப்பினரல்லர், ஆனால் தமிழரசுக்கட்சியின் அனுதாபி. குறிப்பாகத் தனது தொகுதி உறுப்பினரான திரு. அமிர்தலிங்கம் அவர்களில் இவருக்கு விசேடப் பற்றுதலும் மதிப்பும் உண்டு, "திரு. அமிர்தலிங்கம் அவர்களின் கொள்கைப் பற்றையும் நிதானத்தையும் தியாகங்களையும் சேவையையும் சிந்தித்துப் பார்க்கும்போது பொதுக்காரியதரிசிப் பதவியைவிட, இன்னும் ஏதாவது உயர்ந்த பதவி கொடுக்கவேண்டும் என்றுதான் நான் சொல்வேன்" என்ற தன்கருத்தை ஆணித்தரமாக வெளியிடுகின்றார் வரதர். கிளிநொச்சித் தொகுதி உறுப்பினர் பண்டிதர் இரத்தினம் அவர்கள் 'வரதரின் ஆட்சிரியர்'

'வரதர் வெளியீடு' என்ற நிறுவனத்தின் சார்பில் ஏறக்குறைய இருபது நூல்களை வெளியிட்ட வரதர், சென்ற மூன்றாண்டுகளாக "வரதரின் பலகுறிப்பு" என்ற பெயரில் தமிழின் முதலாவது Directory ஐ வெளியிட்டுத் தமிழுலகில் ஒரு புதுமையை நிலைநாட்டி வருகின்றார். தனது கிராமத்தவர்கட்கு வேலை வாய்ப்பை ஏற்படுத்தவேண்டும் என்பதற்காகப் பொன்னிலையில் "வரதர் நெசவகம்" என்ற கைத்தறி நெசவாலையையும் நிறுவியுள்ளார்.

படித்துவிட்டு, "வேலையில்லையே" என ஏங்கிக்கொண்டிருக்கும் இக்கால இளைஞர்களுக்கு வரதரின் வாழ்வு ஒரு வழிகாட்டி!

முள்ளி

சக்யன்

குமரப்பரின் போக்கு அந்த ஊரிலிருந்தவர்களுக்குப் புரியவில்லை சித்தம் போக்கு சிவம் போக்கு என்பார்களே அதைப்போல்தன் இஷ்டப்படிதான் நடப்பார். ஊரெல்லாம் போற்றும் ஆத்மநாதரைப்பற்றி அவரும் அவர்கள் மாதிரி பேசுவாரே என்றால்...மாட்டார். ரௌடி மாயாண்டியின் நல்ல குணங்களைப் பற்றிப் பேசிக்கொண்டிருப்பார். பலருக்கு அவர்மேல்கோபம். மற்றவர்களோ "இது ஒரு வகைப் பயித்தியம்" என்று அலட்சியமாகத் தள்ளிவிட்டார்கள். இதற்காக அவர் ஆத்மநாதரைப் பற்றிக்கண்டபடி பேசுவார் என்பதல்ல. எவராவது அவரைப்பற்றி அப்படி இப்படி என்று பேச ஆரம்பித்து விட்டால் குமரப்பரின் இதழ்களில் மலரும் சிரிப்பில் ஒருவித வெறுப்பும் சுழியிட்டோடும். அவ்வளவுதான். வேறு ஒன்றும் பேச மாட்டார் இதுபலருக்கு மர்மமாகவே இருந்தது. பிடிக்கவில்லையென்றால் ஒன்று திட்டவேண்டும். அதுவும் கிடையாது. இவ்வளவிற்கும் ஆத்மநாதர் யார் தெரியுமா? முற்றும் துறந்த ஒரு துறவி. ஆன்மீகச் செல்வத்தின் நுணுக்கங்களைலைய

லாம் தெளிவாகப் பாமரனுக்கும் விளங்கும் வகையில் கூறுவார் துறவறத்தில் பற்றற்றவர்களும் அவர் பேச்சைக்கேட்டமாதிரித்தில்காவித்துணி உடுத்தும் அளவிற்கு மாறிவிடுவார்கள். கம்பீரமான உருவம் சாந்தம் தவழும்கண்கள் கண்சென்ற குரல். இவற்றுடன் அவர் மறை நூல்களைப் பற்றி விளக்க ஆரம்பித்துவிட்டால் நாள் முழுதும் கேட்கலாம். மாயாண்டியோ கடைந்தெடுத்த போக்கிரி என்று பெயர் பெற்றவன். அவருடைய இவரும் மனித சமுதாயத்தின் இரு துருவங்கள் என்றால் மிகையாகாது அப்பழுக்கற்ற அந்தத் துறவியைப் புகழாத இவர் மாயாண்டியைப் பற்றி இப்படிப் புகழ்க்கிறாரே என்று மனம் புழுங்கினார் குமரப்பரின் நெருங்கிய தண்பர் ரங்கசாமி.

எத்தனையோ முறை ரங்கசாமி யிடம் குமரப்பர் கூறியிருக்கிறார். "மாயாண்டி போக்கிரி என்று பெயர் எடுத்திருக்கலாம் ஆனால் கல்வினுள் தேரைபோல இவனைப் போன்றவர்கள் நெஞ்சில் நேர்மைக்கும், சத்தியத்திற்கும் இடம்உண்டு. இவர்களுக்கு வெளிவேஷம் போடத் தெரியாது. எதையும் ஒளிக்கவும்

“சார்! இந்தக் கதையில் ஏதாவது புரிகிறதா பாருங்கள்”

“ஏன்? யார் எழுதியது?”

“நான் எழுதினதுதான் உங்களுக்காவது புரிகிறதா என்றுதான் கேட்டேன்”

—ராஜா

தெரியாது. சுருங்கச் சொன்னால் சத்தியத்தின் ஒளிக்கீற்றுக்கள் இவனைப் போன்றவர்கள்” ரங்கசாமியால் கூட இதைப் பொறுக்க முடியவில்லை. ஊரெல்லாம் குமரப் பருக்கு ஒரே பகை. நண்பர் ஊரைப் பகைத்துக் கொள்ளுகிறாரே என்ற பருத்தம் ஒருபுறமும், சூரியனின் ஒளியை விட்டுக் கொள்ளிக் கட்டையைப் பார்த்து புகழ்கிறாரே என்ற ஆதங்கம் மற்றொருபுறம் சேர அவர் அன்று சற்றுக் கசப்புடனே கேட்டார் ‘இல்லை குமரப்பர். நீங்க சொல்வதை என்னால் ஏற்க முடியலே. கண் முன்னாலே காணக்கிடைக்காத ரத்தினம் கெடக்கு. அதை லட்சியம் பண்ணாம சாக்கடையிலே கெடக்கிற கரித்துண்டைப் போய் அப்படி இப்படிக்கறீங்களே இது உங்களுக்கே நல்லா இருக்கா?

குமரப்பர் சிரித்தார். வாயில் அடக்கியிருந்தபுகையிலைச்சாற்றைத் துப்பிவிட்டு வந்தமர்ந்தார். “உங்களுக்கு என்மேலே கோபம் வரறதுலே தப்பு எதுவும் இல்லை. மாம்பழத்தைப் பார்த்த உடனே சட்டுனு வாயிலே போட்டுத் திங்க மாட்டாமான்னு ஆசைவரும். அது ரொம்ப சுளு. அதுலே இருக்கிற வண்டு கூட நம்ப கண்ணுக்குத் தெரியற தில்லை. மாம்பழம்னு இனிப்புத்

தான் நெனைப்பிலே நிக்ந்து. அதே மாதிரி பலாப்பழத்தைப் பற்றி நனைக்கிறோமா? இல்லை. உள்ளே இருக்கிற இனிப்பான சுவையை எடுக்கக் கஷ்டப்படவேண்டியிருக்கு. மேலேயெல்லாம் ஒரே முள்ளு முள்ளா நெறைஞ்சு கெடக்கு இடையிலே கையிலே ஒட்டற பிசின் வேறே. பொறுமையா அரிஞ்சி பார்க்கறவனுக்குத்தான் இனிப்பான சுவை கெடைக்குது. ஆலு மனிதர்களில் ரொம்பப்பேர் சுளுவா சாப்பிடற மாம்பழத்தைத்தான் விரும்புறங்க பலாப்பழம்னாலே மேலேயிருக்கின்ற முள்ளுதான் நெனைப்பிற்கு வருது. உலகப் போக்கிலேயிருந்து கொஞ்சம் மாறினா உடனே சந்தேகத்தோட பார்க்க ஆரம்பிச்சுடறங்க” என்றார். அவரை உற்றுப் பார்த்த ரங்கசாமி “என்னங்க. புலன்களை அடக்கி யோசனை சித்தி பெற்ற மகான்களெல்லாம் அவங்க செய்கிற உபதேசங்களெல்லாம் தவறு போயிருங்களா? அவங்களைப் போயி மாம்பழத்துக்கு ஒப்பிடறீங்களே” என்றார்.

“நீங்க என்னைத் தப்பா புரிஞ்சிட்டிருக்கீங்க ரங்கசாமி. இந்த நாட்டிலே உண்மையான யோசனைகளுக்குக் குறைச்சல் இல்லை. எத்தனையோ ஆண்டுகளுக்கு முன்னாலே இருந்த துறவீங்க உண்மையா துறவு நிலை பிறழாம இருந்தாங்க. பிரம்மச்சரியம்னு அதன் பொருளை சந்தேகமில்லாம உணர்ந்து இருந்தாங்க. அவங்களுக்கு மத்த ஜனங்களுக்கு உபதேசம் பண்ணவும் யோக்கியதை இருந்தது.” என்ற குமரப்பரை நோக்கி “அப்படிப்பட்டவங்க இப்ப இல்லை என்

கிறீர்களா?" என்றார் ரங்கசாமி.
 "அப்படி அர்த்தம் எடுத்துக்காதிங்க.
 ஆனான் அவ்வளவு தூய்மையானவங்க
 கோடியிலே ஒருத்தர்தான். மத்த
 வங்களெல்லாம் அத்திப் பழத்தைப்
 போன்றவங்க துணிஞ்சு உள்ளே
 பார்த்தா வெறும் கொசுங்கதான்
 இருக்கும்" என்றார் குமாப்பர்.

"நான் அவளை காதலித்தேன்,
 காதலித்தேன் அப்படிக்காதலித்
 தேன்..."
 "எப்படிக்காதலித்தாய்?"
 "அடச்சீ! மூடு வாயை"
 —ராஜா

"என்னங்க உங்க கொள்கைப்
 படி பார்த்தா வேதத்தையும், மதத்
 தையும் உபதேசம் பண்ணவங்க..."
 என்றாங்கசாமியைக் கையைக்காட்டி
 அமர்த்திய குமாப்பர்" இருங்க ரங்க
 சாமி. எல்லோரையுமே ஒரே
 குட்டையிலே போட்டுக் குழப்பற
 வன் இலலை நான். நம்ப மறை
 களைப் பற்றி எனக்கு எப்பவுமே
 மதிப்பு உண்டு. அவற்றை உப
 தேசிக்கிறவங்களையும் மதிக்கிறேன்.
 ஆன...என்று சற்றுத் தடுமாறியவர்
 இரு கண்களையும் இடதுகை பாம்பு
 விரலாலும், கட்டைவிரலாலும் அழுத்
 தியபடி சற்று இருந்து, மெல்ல
 நிதானமாக ஆனால் அழுத்தமாகக்
 கூறத் துவங்கினார்.

என் வேதனை உங்களுக்குத் தெரி
 யாது. பிரம்மச்சரியம், அது இது
 ன்னு பேசறவங்க..." என்றவர்
 முகத்தைச் சுளித்து, "சே யூமிக்கடி
 யிலே இருக்கிற கரித்துண்டுதான்
 வைரமா ஆகிறது. ஆனான் வைரமா
 மாறின பிறகும் கூட கரிப்புத்தி
 போகலேன்னு..."

படாரென்று பொட்டில் வீழுந்
 ததுபோல் துடித்தார் ரங்கசாமி.
 'அந்த மகாணைப் பற்றி இப்படிக்கே
 வேலமா பேசுவீங்கண்ணு நான்
 எதிர்பாக்கலீங்க' என்றார் வெகுண்டு

"நல்லது ரங்கசாமி நான்
 அவர்கிட்டே முன்பு நெருங்கிப் பழ
 கினது தெரியுமில்லே உங்களுக்கு"
 என்றார் குமாப்பர் சாந்தமாக.

"ஆமாம். ஆமாம். அப்போ
 ஏதோ கொஞ்சம் நல்ல நினைப்பு
 இருந்தது போலிருக்கு. உங்களுக்கு"
 ரங்கசாமியின் வார்த்தைகளில் வெ
 ருப்பின் சரையை மறையவில்லை" கும
 ரப்பர் சிரித்தபடி "எல்லோரும் ஒளி
 வெள்ளம், தேஜஸ் என்கிறதை
 நான் வெறும் இருட்டுன்னு கோபம்
 வாது சகஜம். இதுவரைக்கும்
 என் மனதிலே போட்டு மூடி வச்சி
 ருந்தேன. நினைச்சுப்பார்த்து
 வெளியே சொல்லவே கூச்சமா
 ஏன் அவமானமா இருந்தது சரி..

"நான் எதைச் சொல்லக்கூடா
 தென்றிருந்தேனோ அதைச் சொல்ல
 வச்சிட்டீங்க. ஒழுக்கத்தையும்
 துறவியின் பெருமையையும், நன்
 நெறியையும் உபதேசம் பண்ணற
 வங்க, அதுவே கொஞ்சமாவது
 உறுதியா இருக்கவேண்டாம்...?"
 பொங்கிவரும் சினத்தை அடக்க
 முயல்வதுபோல் அவர் உதடுகள்
 துடித்தன. அவர் கூறியதைச் சற்று
 உணர்ந்து பார்த்த ரங்கசாமி திடுக்
 கிட்டு, "அப்படியென்றால் பெரி
 யவர்..." என்றதும் சட்டென்று
 அவரைத் தடுத்த குமாப்பர், "தயவு
 செய்து பெயரைச் சொல்லிவிடாதீங்க.

நீங்க வாங்க. உங்க ஒரு தர
கிட்டேதான் இதைச் சொல்றேன்.
இதைக் கேட்டுக் கொதிச்சுப்போய்
வெளியே சொன்னா வீண் கலவரம்
தான் ஆகும். அவரை அழைத்தபடி
குமாப்பர் வீட்டினுள் சென்றா.
மனிதன் எந்தக் குண்டைத் தூக்கிப்
போடப் போகிறாரோ" என்ற மனக்
கலக்கத்துடன் அவரைத் தொடர்ந்
தார் ரங்கசாமி.

பூட்டியிருந்த ஓர் அறையைத்
திறந்துகொண்டு உள்ளே சென்ற
சுமரப்பர், ரங்கசாமி உள்ளே வந்
ததும் கதவை மூடித் தாழிட்டார்.
பிறகு பெஞ்சுக்கடியில்கிடந்த பழைய
பெட்டியொன்றை எடுத்து, துரு
ஏறிக்கிடந்த பூட்டைத் திறந்து,
பெட்டியின் அடியிலிருந்து சில
காகிதங்களையும், ஏதோ ஒரு படத்
தையும் எடுத்தவர் ரங்கசாமியிடம்
கொடுத்தபடி, "மனதைத் திடப்
படுத்திக்கொள்ளுங்கள் ரங்கசாமி
மற்றவர்கள் வாழ்க்கையில் புரை
போடிச் கிடக்கிற புண்களையெல்
லாம் வெளியே காட்டணும்கிற
ஆயையோ, அவசியமோ எனக்கலை.
இது அசந்தர்ப்பமா கிடைச்சது"
என்றார். ரங்கசாமி நடுக்கத்துடனே
அவற்றைப் பிரித்தார் அந்தக்
கடிதங்களையும், புகைப்படத்தையும்
பார்த்தார். ஒருவிடையிலே உலகமே
சுழல்வது போலாகிவிட்டது புனித
மான வெண்பனிச் சிவமாகக் காட்சி

தந்தது வெறும் பொடியாகிப் பொல
பொலவென உதிர்ந்து அருவருப்
பான சிறு புழுவாக தெளிவது போ
லிருந்தது. திகைத்து நின்ற அவ
ரின் தோள் களைப் பற்றிய குமாப்பர்
'மனதைத் தேற்றிக் கொள்ளுங்கள்
ரங்கசாமி இதை முதன் முதல்
உணர்ந்தப்போ நானும் திகைச்சுப்
போனேன் இருக்கக்வ முடியா
துன்னு நினைத்தேன். ஆனால் அது
உண்மைதானகிறது நிரூபணம்
ஆனப்போ..." என்று நிறுத்தியவா
பெருமூச்சுவிட்டபடி 'புலன்களை
அடக்குவது எளிதல்லதான் ஆனால்
புனிதமான போர்வையிலே இப்படி
ஒரு அட்டகாசமா. பிரமமச்சர்யத்தை
கடைப்பிடிக்க மனதிலே வலு இல்
லேன்னா அந்த மறைகளைப் போதிக்க
அவங்களுக்கு என்ன தகுதி இருக்கு?
இப்படிப்பட்டவங்களுக்கு ஒப்பிட்டா
அந்த ரொடி மாயாண்டி ஓசந்தவன்
தான் தனக்குன்னு வாய்ச்சவளை
உசிருக்கு உசிரா நேசிக்கிறான்.
ஒருவனுக்கு ஒருத்தி என்கின்ற
பொருள் அவனுக்கும் புரியுது.
ஆனால் அவன் உருவமோ பலாப்
பழம்மாதிரி. மேலே இருக்கற
முந்தான் தெரியுது. வண்டு
குடைஞ்சு மாம்பழத்தைத்தான் ரசிக்
கருங்க..." குமாப்பரின் பேச்சு எது
வும் அதிர்ச்சியுற்றிருந்த ரங்கசாமி
யின் காதுகளில் விழவில்லை.

பிரம தேவன்

ஈழத்துச் சிவானந்தன்

முயற்சிநின்றது. முக்கண்ணன் வியப்புடன் விழித்தான் கலைச் செல்வி கலங்கினான். பிரமதேவன் முறுவலித்தான்.

“என்ன காரியம், இப்படி ஒரு நாளும் திடீரென நீ நின்றது கிடையாதே”. சிவன் கேட்டான். “எனக்குப் போட்டியாய் இன்னொருத்தன் எனது செயலையே செய்வது என்றால் என் மதிப்பு குறையாதா? படைப்பு வித்தையில் வேறொருத்தன் வெற்றி பெற்றுவிட்டால் எனக்குச் சத்துரு வல்லவா? என்னால் சிருட்டிக்கப்பட்டவனே எனக்குப் போட்டியாய் நிற்கின்றான். வளர்த்தகடா மார்பில் பாய்கிறது.....”

என்ன சொல்கிறாய் உனக்கென விடப்பட்ட வேலையை நீதானே செய்கிறாய், விஷ்ணுவும் உருத்திரனும் தங்கள் வேலையைத்தானே கவனிக்கிறார்கள். உனக்குப் போட்டியாய் வர வேறுயார் இருக்கிறார்கள்.....”

“இங்கு அல்ல இறைவா! நான் சொல்வது.....” சொல்ல நினைத்

ததை நிறுத்திப் பூலோகம் போய் வராஅனுமதிகேட்டான் பிரமதேவன். உமைக்குப் பக்கலில் நின்ற சரஸ்வதிக்கு தன்னவரின் உள்ளக் கிடக்கை புரியவில்லை. சிவனே சிந்திக்கிறபொழுது அவள் எம்மாத்திரம், தலையைத் தடவிக்கொடுத்து உமை ஆறுதலளித்தாள்.

விடைகேட்ட பிரமதேவன் பதில் வரும்வரை நிற்கவில்லை. தன் விருப்பத்துக்கு விரோதமாய் சிவன் நடக்கமாட்டான் என்ற நினைப்பில் கயிலையை விட்டு வெளியேற முனைந்தான். “நானும் அவருடன் செல்லட்டுமா...” கேட்ட சரஸ்வதியை உமை தடுத்து நிறுத்தினான். ஆச்சரியமேலீட்டால் சிவனின் நெற்றிக் கண்ணும் திறந்தது. நக்கீரனுக்கு வெம்மை காட்டிய கண்; பிரமனுக்குத் தண்மை காட்டியது. நடந்து சென்ற பிரமனின் முதுகுப்புறம் ‘சில்’ எனக் குளிர்ந்தது. திரும்ப நினைக்காதவன் திரும்பினான். தன்னொளி வீசிய நெற்றிக்கண் தெரிந்தது. சிரம் தாழ்த்தி கரம் கூப்பி விட்டுத் தொடர்ந்து நடந்தான்.

கயிலையை விட்டு அவன் மறையும் வரை ஏழு கண்களும் இமைக்கவில்லை.

இரவு ஒருமணி. ஊரெல்லாம் உறங்கிவிட்டது. எழிலரசன் எழுதிக் கொண்டு இருந்தான். கதவு தட்டும் ஒசை கேட்டது. அகால நேரத்தில் யார் வருவார்கள்? மனைவியும் மக்களும் பிறந்தகம் போய்விட்டார்கள். துளைக்கிருந்தவன் உறங்கினால் விழிப்பது விடியவிட்டுத்தான். ஒரு கணத்தின் பின்னத்தில் இத்தனையும் நினைத்தவாறு எழுந்து சென்று கதவைத் திறந்தான்.

வந்தவர் வாயிலேயே நின்றார். புதியவர் ஒருநாளா வராதவர். எடுப்பான தோற்றம், களை சொட்டுமுகம் ஒளி சிந்தும் கண்கள்—என்றும் கண்டிராத தோற்றம். நின்றவரை உன்னிப்பாக நோக்கினான் சில நிமிடங்கள் கழிந்தன. வந்தவரே வாய் திறந்தார்.

“என்ன பார்க்கிறாய் அழையா விருந்தென்று?”

“இல்லை...நான் அழைக்காமலே பலர் வருவதுண்டு.”

“அப்படியானால் ஏன் வியக்கிறாய்...”

“நீங்கள்...”

“உள்ளே வரட்டுமா...?”

“மன்னித்துவிடுங்கள் இத்தனை நேரமும் நிற்கவைத்து விட்டேன்... வந்து உட்காருங்கள்”.

அறையை அவலங்கரித்திருந்த தெய்வீகக் காட்சிகளையும்— அலமாரியை நிறைத்த புத்தகங்களையும்—சிதறிக்கிடந்த பத்திரிகைகளையும் வந்தவர் நோட்டமிட்டார். வந்தவரின் உருவத்தை உச்சியிலிருந்த

உள்ளங்கால்வரை கவனித்தான் எழிலரசன். கதைக்கு ஏற்ற நல்ல பாத்திரம் தான் ஆனால் இவரின் இயல்பும் உணர்வும் ஆசாபசமும் எத்தகையதாக இருக்கும். உரையாடி உள்ளத்தைப் புரிந்துவிட்டால்— புதிய இலக்கியம் படைக்க வாய்ப்பாக இருக்கும். அவன் நிலைவில் நெழிந்தவை கேள்விகளாய் உரு வெடுத்தன.

“நீங்கள் எந்த ஊரவர்? உங்களைப்பற்றி ஒரு செய்தியும் எனக்குத் தெரியாது.”

“உன்னைப்பற்றிய செய்தி நிறைய வரும்பொழுது என்னைப் பற்றியது எப்படி வரும்...”

அவர் பேச்சில் கடுமை தொனித்தது. எழிலரசன் மெல்லச் சிரித்தான்.

“என்ன சிரிக்கிறாய். நான் சிரிப்புக்கு இடமானவன் இல்லை.” எழிலரசனுக்கு வியப்பாக இருந்தது. வந்தவர் வலியச் சண்டைக்கிழக்கிறாரே! தீர்த்துக்கட்டத் திட்டம் போட்டு வந்தாரோ?

“நீன்னதொழில்செய்பவன்...” அவர்கேட்டார்.

“சிருட்டி கர்த்தா...” அவன் சொன்னான்.

“அப்படி என்றால்... பரமாவா” அவரில் அவசரம் காணப்பட்டது.

“அன்பர்கள் ஒரு பட்டத்தைத் தந்திருக்கிறார்கள்.” பதிலில் பணிவு குழைந்தது.

“நீ ஏற்றுக் கொண்டாயா?” கேள்வி கனல் சக்கியது

“அன்புக் காணிக்கையை ஏற்காமல் என்ன செய்வது” நன்றிப் பெருக்கு விம்மிப் பூரித்தது.

என்ன தீயிர் உனக்கு... அப்படி என்ன தகுதி, உனக்கு வந்துவிட்டது. உன்னைப் படைத்தவனையே அவமதிக்கிறாய்." நெருப்புத் துண்டுகள் கொட்டப்பட்டன.

நீங்கள் சொல்வது...?"

'உனக்குப் புரியாததுதான். தலைக்கனத்தால் தத்துவத்தையே மறந்தவன் நீ... ஆணவமும், நெஞ்சுமூத்தமும் உண்மையை மறைத்து விட்டன...'

எழிலரசனுக்கு சீற்றம் வராமலில்லை. வீட்டுக்கு வந்தவரோடு வெறுப்பாய் பேச விரும்பவில்லை அவன். பேசாமல் தலைகுனிந்தபடி நின்றான்.

'ஏன் தலையைக் குனிந்து விட்டாய்...'

அவன் மோனமாய் நின்றான்.

'உன்னைப் படைத்தவன் பிரமாதென்ற பெயருடனிருக்க நீயும் அப்பெயரை வைத்திருக்கலாமா? அவன் சிருட்டியின் இரகசியமும் உண்மையும் உனக்கும் வந்துவிட்டதா? அப்படி வரக்கூடிய ஒன்றை அது?'

'ஓ!...நீங்கள் படைப்புக் கடவுளைப் பற்றியா பேசுகிறீர்கள்—இப்பொழுது புரிகிறது. அவரை நான் மறக்கவில்லை. உங்களைப் படைத்த அவர்தான் என்னையும் படைத்து மனிதர்களையும் படைத்தார். நான் மனிதர்களின் வாழ்வை—நடைமுறையைக் கவனித்து மனித இலக்கியம் படைக்கிறேன் அவ்வளவுதான். அவர் கயிலையில் இருக்கிறார் நான் பூலோகத்தில் இருக்கிறேன். அவர் மலையில்—நான் மடுவில்...' வந்தவரின் உள்ளம் சிறிது அமைதி கொண்டது.

'இருந்தாலும் அவரைப்போல் நீ ஆகமுடியுமா?'

'முற்றிலும் முடியாதுதான் ஒரு பகுதியாவது முடியும். அவர் படைப்பில் குறைவும் நிறைவும் அழகும் அழகின்மையும்—இருப்பது

போல்—என் படைப்பிலும் உண்டு தான். என் குறை தவிர்க்க முடியாதது ஆனால் அவர் குறை...?'

'சொல்லு ஏன் நிறுத்திவிட்டாய்...'

'அவர் குறையற்ற மனிதர்களைப் படைக்கலாம், அதை அவர் செய்வ தில்லை...'

'இந்த இடத்தில் தான் அவர் சிருட்டியின் தத்துவத்தை நீ புரிய வில்லை...'

'நான் மனிதன்தானே எல்லாம் புரிந்துவிடுமா?'

'அப்படியானால் ஏன் அவர் பெயரை உன்னோடு ஒட்ட வைத்திருக்கிறாய்?'

'நீங்கள் புரியாமல் பேசுகிறீர்கள் நான் பிரமாவே தவிர, பிரம தேவனில்லை. 'தேவன்' என்ற சொல் தெய்வீகமானதல்லவா?'

வந்தவரின் முகம் மலர்ச்சியுற்றது—கண்கள் கனிவைக் கக்கின. கோபித்துவிட்டோமே. நம் குழந்தை நம்மைப் பகைக்கவில்லை. பக்தியோடு வணங்குகிறது

புத்தக அலமாரியில் வைத்திருந்த பிரமதேவனின் படத்தைப் பயபக்தியோடு எடுத்துக் கொணர்ந்து அவரிடம் காட்டினான் எழிலரசன்

'இவர்தான் நான் சொன்ன தேவன்...' படத்தில் பதித்திருந்த கண்களைத் திருப்பி வந்தவரைப் பார்த்தான்

ஒரு முகத்தோடு வந்தவர் நான்கு முகத்தோடு இருந்தார் திடுக்கிட்டறியா எழிலரசன் திகைத்து—திணறினான்

'பயப்படாதே! நீயும் தேவனாகலாம்' அவர் மறைந்துவிட்டார்

விமர்சனப் போட்டி

நமக்குத் தொழில் கவிதை, நாட்டிற்குழைத்தல்
இமைப்பொழுதும் சோராதிருத்தல்'. என்ற

மகாகவியின் துடிப்பையெல்லாம் இன்று தமதாக்கிக்கொண்டிருப்பவர் ஈழத்து இலக்கிய உலகத்தினர்தான்.

தமிழகத்துச் சஞ்சிகைகளை யெல்லாம் வாசித்து, வாசித்து “கதை” என்றவுடன் ‘தமிழகத்தில் எழுதப்பட்டதா’ எனக் கேட்டுப் படித்த காலமும் ஒன்றிருந்திருக்கலாம்.

இன்றோ நிலைமை முற்றிலும் மாறிவிட்டது. ஈழத்தில் எத்தனையோ பிரசுரங்களிருக்கின்றன சிறுகதைத் தொகுதிகளை மட்டுமே எண்ணிப் பார்த்தால்... எத்தனை யெத்தனை புத்தகங்கள்! எத்தனை யெத்தனை இலக்கியங்கள்!

அத்தனையத்தனைக் கதைகளையும் நீங்கள் எந்தெந்த அளவிற்கு ஊன்றிப் படித்திருக்கிறீர்கள்?—இதைப் பரிட்சிக்கவே இந்தக் கவர்ச்சி கரமான போட்டி

ஈழத்தில் அற்புதமான எழுத்தாளர் அனேகம்பேர் இருந்தாலும் அத்தனைபேரும் குடத்துள் தீபமாகவே ஒளிர்கின்றனர்.

‘கலைச்செல்வி’யின் இப்போட்டி—

அந்த எழுத்தாளர் அத்தனை பேர்களுக்கும் உற்சாகமூட்டுவதாயமை கின்றது.

அவர்களின் எழுத்தோவியங்களை வாசகர்கள் ஊன்றிப் படிக்கும் சந்தர்ப்பத்தை ஏற்படுத்துகின்றது.

எம்மவரின் நூல்களை எல்லாரும் வாங்கவேண்டும் என்ற பணியைச் செய்கிறது.

ஈழத்து இலக்கியவாதிகளின் திறைமையை உலகறிய முரசறைகின்றது. இத்தனைக்குமேலாக நம்மவர்களை மிக உயர்ந்த கலாரசிகர்களாகவும், தரமான வாசகர்களாகவும் உருவாக்குகின்றது.

‘கலைச்செல்வி’யின் இவ்வன்னத நோக்கம் நிறைவேய்த நீங்கள் செய்யவேண்டிய தெல்லாம் இதுதான்:

குறிப்பிட்ட ஒரு சிறுகதைத் தொகுதியின் பெயரை அறிவிப்போம். நீங்கள் அதைப் படித்து (அந்தத் தொகுதியில்) உங்களுக்குப் பிடித்த மிகச் சிறந்த கதையொன்றைத் தெரிவுசெய்து; அது ஏன், எதற்காக, எப்படிச் சிறப்பான அந்தஸ்தைப் பெறுகிறது என்பதையெல்லாம் விமர்சனரீதியில் புலஸ்கப்தாளரில் இரண்டு பக்கங்களுக்கு மேற்படாமல் எழுதியனுப்ப வேண்டும்.

ஆவணிமா த விமர்சனத்துக்கான தொகுதி இதுதான்.

கயமை மயக்கம்

நூலாசிரியர்: ‘வரதர்’ :: விலை. ரூ. 2.50

பிரசுரிக்கப்படும் ஒவ்வொரு கட்டுரைக்கும் ரூ. 5/- பரிசளிக்கப்படும்

முடிவு திகதி 30-8-66

லட்கமி மணைன்

சரியா
தப்பா?

“அத்தான் அத்தான்” எனக் குழைந்து, குளிர்ந்து, அந்த இதழ் மலர் ரசப்பிழிவான, சத்தான உயிரான உறவான மொழியை இனிக்கேட்க, ரசிக்க ருசிக்க முடியுமா? “அப்பா! அப்பா!” எனப் பொக்கை வாய்பூரிப்பில் ஒழுகும் அந்த மதுர மொழி இனிமையை மாந்த முடியுமா? அவர்கள் நிலை? அவர்கள் வாழ்வு? என்றும் கண்ணீர்தரலு?

சோற்றுக்கு வழியில்லாமல் திண்டாடும், “அதோ பேசுகிறேன் அவள்தான், அந்தக் கொலைகாரன் குமரன் பெண்டாட்டி”, என உலகம் தூற்றவும், ஏளனம் செய்யவும், அவள் சாகாமல் சாகவும்தரலு நான் அவளைக் கலியாணம் செய்தேன். “உன் அப்பன் ஒரு கொலைகாரன். அம்மா...?” என மற்றக்

குழந்தைகள் நாயப் புடைக்கத் தானா நான் அவன் தந்தையா எனேன்? சி சி! என்ன பயித்தியக் கார நினைவுகள். தவம்! நீ மட்டும் என்னைக் கொலைகாரனாக ஒப்புக் கொள்ளமாட்டாய். நான் ஒப்புக் கொண்டபின்னும் நீ ஒப்புக்கொள்ள மாட்டாய்? அப்படியான உத்தமியின் கணவன் ஒரு கொலைகாரன்? என்னை நிரபராதி என யார் சொல்லப்போகிறார்கள். இல்லை, நான் கொலைகாரன்தான்.

சி! இரக்கம் என்பது மனிதனுக்கு இருக்கவே கூடாதா? அப்பா அம்மா, அண்ணன்-தம்பி, கணவன்-மனைவி இவர்களிடையில் காட்டும் உணர்ச்சிதான் அன்பா?

ஒரு மூன்றாம் பேர்வழியிடம், ஓர் அநாதையிடம், வாழ்வழியில் லாதவனிடம் காட்டும் அன்பு அன்பாகாதா? அரக்கமனம் கொண்டிருந்தால் நான் இந்த இடத்தின் நிழலைக் கூடப் பார்த்திருக்கமாட்டேன். மற்றவனுக்கு இல்லாத அக்கறை எனக்கு இருந்ததால்தான் நான் இந்நிலைக்கு ஆளானேன். அன்பு, இரக்கம். ஆதரவு அடியோடு சாகட்டும். ஒருவன் மற்றவன் துன்பப்படும்போது செய்யும் உதவிக் காக சொர்க்கத்திற்கு அனுப்பப்படுவானோ இல்லையோ, அவன் நிச்சயமாக இந்த உலகத்தில் வாழ முடியாது? நான் நன்மை கருதி ஒன்றைச் செய்தேன். அது என்னைக் கொலைகாரனாக்கிவிட்டது. 'நான் நிரபராதி—நான் செய்தது சரி' இப்படி யாராவது சொல்வார்களானால் அவர்கள் நிச்சயம் பயித்தியக்காரர்களாகப்படுவார்கள். ஆனால் சட்டத்தின்முன் நான் குற்றவாளி

தான். சட்டம்! அது ஓர் கழுதை அது என்னை உதைத்ததில் என்ன வியப்பு?

அன்று அந்தக் 'கோடே' அமர்க்களப்பட்டது? "அட! அவனை கொலைகாரன்?" "அவன் மிதித்த இடத்துப் புல்லும் சாகாதே?" அவன் ஒரு பக? "அவன் தலைவிதி நாம் என்ன செய்யமுடியும்?" இப்படிப் பலரும் பலவாக அவனுக்காகப் பரிதாபப்படுவதைவிட வேறு என்ன செய்யமுடியும்? குற்றவாளிகளைக், கொலைகாரர்களை விடுவிக்க என்று அப்புக்காத்துமாரும் இருக்கிறீர்கள்தான். எத்தனை நிரபராதிகளை விடுவித்தான் என்பதில்லை, எத்தனை கொலைகாரனை விடுவித்தான் என்பதில்தான் அட்வக்கேற்றின் புகழ் இருக்கிறது. அப்படியான திறமைசாலிகளும் இருக்கத்தான் செய்கிறார்கள்.

குற்றவாளிக்கூண்டிலே குமரன், அட்வக்கேட் எவ்வளவோ முயன்றும் அவனைப் பேசவைக்க முடியவில்லை. "பேசாமல் நிற்பதால், நிரபராதியாகிவிடலாம் என்ற எண்ணமா?" என்ற நீதிபதியின் கேள்வியை அடுத்து, "நான் உண்மையைச் சொன்னாலும் என்னை விடுதலை செய்யமாட்டார்கள்" என்ற நினைப்பில் மௌனமாக நின்ற குமரன், எதையும் எதிர்பாராதவனைப்போல கதையைத் தொடர்ந்தான்.

பங்குனி மாசத்துக் கொடுவெயில்; கண்ணகியாள் ஒளிப்பிரகாசம். 'என்ன வெயில்' என அதன் கொடுமையை வாய்க் கூறுதவர்கள் இல்லை எனலாம். நல்ல காலம், 'என்ன கொடுமை வெயில்' என்ற விசயத்தி

லாகுதல் கட்சி பாராட்டாமல் இருக்கிறார்களே. திடீரென, பொட்டுப் பொட்டாக முகிற்கூட்டங்கள். கருமேகங்கள் ஒன்றுகூடி எழுந்து. பாந்து, குளிர்ந்த முவலால் வானத்தில் படர்ந்தன. 'ஐய்' என குளிர் தென்றல் மழைத்துளிகளைத் தொடர்ந்து பெரிய மழையே சொட்டியது.

'ஐயா!' என்ற குரல். அதைத் தொடர்ந்து "போ, போ வெள்ளிக் கிழமையில் வா" என்ற முதலாளின் பதில் குரல். தர்மம் செய்வதற்கும் நாள் வேண்டுமா? 'ஐயா, மழை' என்ற மறுகுரல், வீதியில் பார்த்தேன். அங்கே ஒரு பிச்சைக்காரன் மழையில் நனைந்துகொண்டிருந்தான். 'ஐயா நடக்க ஏலாது' என்ற போதுதான் அவன் ஒரு சொத்தி. நாலுகாலால். நடக்கிறான் எனப்பட்டது. பக்கத்தில் நின்றவர்துணையுடன் அவனைத் தூக்கி நனையாமல் விட்டோம்.

அரையில் ஒரு கிழிந்து, கைந்து இறந்து அழுக்கேறிய துணி. மேலேயும் ஒரு கந்தல் 'சேட்' உடம்பைப் போர்த்துக்கொண்டது. அழுக்கொன்றைத் தவிர மற்றும்படி இன்றைய பெண்கள் நாகரீகத்தின் பெயரால் அணியும் 'பிளோஸ்' இலும் பார்க்க அது மேலானது. பிச்சைக்காரன் தலை, என்ன 'குறப்' செய்துகிறீம் தடவி, 'யங்கி' பண்ணப்பட்டதா? வேனல் கானத்தில் யாழ்ப்பாணத்தில் காணப்படும் நாகதாளி போன்றது அது. அருவருக்கத்தக்க நிலை கைகள் இரண்டிற்கும் தென்னம் மட்டை கட்டியிருந்தான். அவைகளா அவன் கால்கள்? ஐந்து தலைநாகம், பத்துத்தலை இராவணன்

நான்முகன், பன்னிருகரங்கள். இப்படி யெல்லாம் கதைகள் பண்ணி, பரப்பி ரசித்துமகிழும்மக்கள்கூட்டம் இரண்டுக்கையையும் கால்களாக்கி நாலுகாலுடைய இந்நாட்டு மன்னர்களை நினையாததேனோ? அவர்களைக் காலுக்குக்கீழ், கிடங்குபோல் ஒரு பெரிய புண். மழைக்காகவந்ததோ? அந்தப் புண்ணிலிருந்து வடியும் சீழைப் பருகுவோ என்னவோ, யாரும் அழைக்காமலேயே ஈய்க்கள் மொய்த்தன. அவனைத் தூக்கியபோது அவன் கட்டியிருந்த கந்தை அவிழ்ந்தது; அதை அவன் பிடித்துக்கொண்டான். பிச்சைக்காரன் என்றால் மனிதன்தான் உதவவில்லை என்றாலும் அவன் கை உதவியது. உடுக்கையிழந்தவன் கை வேறுபாடு காட்டாதுதானே! பிச்சைக்காரனுக்கும் மானம், ரோசம் வெட்கம் உண்டுதானே.

"ஏன்? இந்தப் புண்ணுக்கு ஆஸ்பத்திரியில் காட்டினால் என்ன?"

"ஆஸ்பத்திரியில்தான் இருந்தனன்; அவங்கள் மருந்து கட்டவில்லை போகச்சொல்லிவிட்டார்கள்"

21 ரூபாய் கட்டினால்தான் டாக்டர் கவனிப்பாரோ? இல்லை, கண்ணுக்கும், கருத்துக்கும் அவன் பிடிப்பாயில்லையோ?

"ஐயா, ஒரு சோடா வாங்கித் தாங்கோ?" தன் கைநிறைய இருந்த நாளையங்களைத் தரையில் கொட்டி எண்ணுகிறான். எங்கே இன்று ஒரு 'ஓசி' சிகரட், சினிமா கிடைக்காதோ என வாழ்ந்து வரும் மக்கள் கூட்டத்துடன் அந்தப் பிச்சைக்காரன் தன்னிடமிருந்த நாளையங்களைத் தந்து நாளையமாக

நடந்தது என்மனதில் ஒன்றை அழுத்தமாகப் பதிய வைத்தது.

“காசை வைத்துக்கொள்”, எனக் கூறிவிட்டு ஒரு சோடாவை வர வைத்துக் கொடுத்தேன். “காசை வைத்திருக்கிறாய் ஏதாலும் சாப்பிடாதையன்”

“இன்றைக்கு முடிந்துவிட்டால் நாளைக்கு ஆர் தாறுது”

உனக்கு இருக்கிற சிக்கனப் புத்தி எங்களுக்கில்லையே! இப்பவோ பின்னவோ சாகப்போகிற அவன் கூட நாளை யைப்பற்றிச் சிந்திக்கிறானே.

சோடா வயிற்றுள் குடிக்கொள்ளவும் சிறு தெம்பு ஏற்பட்டது “ஏன் உனக்கு யாருமில்லையா?”

“ஆரும் இருந்தால் ஏன் இப்படி அலைகிறன்”

“அப்ப, உன்னை வயோதிப மடத்தில் சேர்த்து விடவா?”— மெளனம்.

“ஏன் பேசாமல் இருக்கிறாய். அங்கு பலவசதிகள் உண்டு. போயிருக்கலாமே?”

“அங்கே இருந்தனர்தான்— இப்படிச் சுதந்திரமாக ஊர்சுற்ற முடியுமா?”

எனக்குச் சிரிப்பு வந்தது. நடக்க முடியவில்லை. ஒரு வேளை சாப்பாட்டுக்கு ஊர் சுற்றவேண்டியிருக்கிறது. அதற்குள் சுதந்திரம். என்னாலும், கேவலம் பெரிய பெரிய படித்த மனிதர்களே “அடிமை வாழ்வு பறுவாயில்லை. சுதந்திர வந்தபின் என்னத்தைக் கிழித்து விட்டோம். என்னாலும், வெள்ளைக் காரன் ஆட்சி வெள்ளைக்காரன்

ஆட்சிதான்” என நாலுறும் அடிமைப் புத்தியிலும் பார்க்க இந்தப் பிச்சைக்காரன் புத்திமேலானதாக எனக்குப்பட்டது அவனைப் பற்றிய விசயங்களை அறிந்தால் கவையான சிறுகதை ஒன்று எழுதலாம் என எண்ணிக் கேள்விகளைக் கேட்டேன். முடிவு? நானே கதைக்குக் கருவானேன்.

அவன் வாயிலிருந்து உருப்படியான பதில்களைப் பெறுவது கஷ்டமாகத் தெரிந்தது. “ஏன் என்னுடைய கதையைக் கேட்டு, எந்தப் பத்திரிகையில் வரப்போகுது” என்றபோது, ஏதோ சந்தர்ப்பத்தில் பத்திரிகைக்குப் பேட்டி கொடுக்க வாய்ப்பேற்படும்போது, ‘அது செய்வேன் இது செய்வேன்’ என அலப்பித்திரிபவர்களையும் ஒப்பிட்டுப் பார்த்தேன்.

“கடவுளே! சாவும்ட்டும் வந்தால்.....”

இவ்வளவு எல்லாம் பேசினிட்டு சாவைப்பற்றியும் பேசுகிறானே அவன் முடிக்கு முன் “உனக்குச் சாக விரும்பமா? என்றேன். “எல்லாம் எங்கள் கையிலா இருக்கு?” இதற்கு மேல் அவனிடம் பேச்சுக் கொடுக்க நான் விரும்பவில்லை. என் சிந்தனை ஏதோ ஒன்று எண்ணி முடிவு செய்தது. இவன் வாழ்வதால் ஒரு வருக்கும் இலாபமில்லை. அவனுக்கோ ஜீவமரணப்போர். அவன் வாழ்வதாலோ, சாவதாலோ யாருக்கும் நட்டமும் இல்லை. அவனும் இல்லை. ஆனால் அவனுக்கு நிம்மதி அவன் உயிருக்குச் சாந்தி.

என் முடிவு அவனைச் சாகடிப்பதான்தான்.

ஓர் உயிரைச் சாகடிப்பதா? அந்த உரிமை எங்களுக்கில்லை. ஆக் குவதும் அழிப்பதும் ஆண்டவன் திருவிளையாடல். நாம் அதை எண்ணுவதே பாவம். இப்படிப் பேசும் வரட்டு வேதாந்தம் எனக்குப் பிடிக்கவில்லை. காரணம் உண்டு. தன்னுடைய நன்மைக்காக, தன் சுயநலத்திற்காக, தன் இச்சையைப் போக்குவதற்காக, தனக்கு துன்பம் தருகிறார் என்பதற்காக கொலைகளைச் செய்கிறார்கள் இதுகூடாது. அப்படி உயிரைப் பறிப்பது பாவம் ஆனால் நோயினால் அழுந்தி, வயதால் சுருங்கி, நொந்து கெட்டு, இனிமேல் வாழமுடியவில்லை, வாழத் தெரியவில்லை, வாழ்வது கஷ்டம் என்ற நிலை ஒருவனுக்கு ஏற்படும் போது அவனைச் சாகடித்துவிட வேண்டும். நோயால் துடித்துக் கொண்டிருந்த கன்றுக்குட்டியைக் கொன்றுவிடும்படி சொன்னாரே காந்திஜி அவர்கள். அதே போன்றதுதான் என்னுடைய முடிவும்.

சத்திர சிகிச்சை செய்யுமுன், ஒருவனுடைய சம்மதம் கேட்டுத் தான் அதைச் செய்கிறார் டாக்டர். அதன் பொருள் என்ன? 'உன் உயிருடன் விளையாடப்போகிறேன்? சம்மதமா?' என்பதுதானே. நானும் அவன் சம்மதம் கேட்டு விட்டேன். அவனும் சாக விரும்புகிறான். இதில் தப்பு என்ன?

மழை சற்று ஓய்ந்தது. மெல்லிய தூறல் — அவனைப் பார்த்தேன். சாடையாக உறங்கிவிட்டான். நானாய் முடிவுக்கு இன்று அடையாள உறக்கமோ?

மறுநாள்; இரவுவேளை. நஞ்சு கலந்த சோடாப் புட்டியுடன் அந்த

வீதி வழியாகப் போய்க்கொண்டிருந்தேன். அந்த விருந்தாவின் ஓரத்தில் அவன் படுத்திருந்தான். தட்டிப்பார்த்தேன்—எழுந்தபாடில்லை சமயத்தைப் பயன்படுத்தி கொண்டு வந்த நஞ்சு கலந்த சோடாவை வாயில் ஊற்றினேன்.

வாய்க்குள் ஊற்றி நிமிர்ந்தது தான் தாமதம், 'கிறீச்' என்ற ஒலிகேட்டு ரூட்டைப் பார்த்தேன். பின்பக்கமாக ஒரு 'ஜீப்' வந்து என்னருகில் நிற்பதற்குமுன் பொலிசார் குதித்தனர். 'ஏய் என்ன செய்கிறாய்? நீ கள்ளத்தோணியா? எங்கே இருக்கிறாய்? கூப்பன் இருக்கா? உங்க விதானியின் பெயர் என்ன? 'கேள்விகளைத் தொடர்ந்து என்பதில் வந்தன. அதே நேரம் 'பொய்சின் சிமெல்' என்றவார்த்தைகளுடன் அந்தப் புட்டியை எடுத்து வந்தான் ஒருவன்? 'கொலை'— ஒருவன் வாயைப் பிளக்கவும் இருவர் என்னை நோக்கி மிக அருகில் வந்தனர். அந்தப் பிணத்தை யும், என்னையும் சமந்துகொண்ட அந்த 'ஜீப்' இருளைக் கிழித்துக் கொண்டு பறந்தது.

அடுத்த நாள் தினசரிகள், "பிச்சைக்காரன் கொலை செய்யப்பட்டானா?" "கொலையாளி ஸ்தலத்திலேயே கைது" புலன் விசாரணை நடைபெறுகிறது.

என்ற மகுடமிட்ட தலைப்புடன் வெளியாகி விறுவிறுப்பாக விற்பனை யாகிக்கொண்டிருக்கின்றன. இப்படிச் செய்திகளினால் தானே பத்திரிகைகள் உயிரோடிருக்கின்றன?

கொலை, கொள்ளை, கற்பழிப்பு, பெண்கடத்தல், சினிமா இவைகளைப்

பற்றிய செய்திகளை முன்பக்கத்தில் கொட்டை எழுத்தில் தலைப்பிட்டு, உள்ளே 'கலம் இஞ்ச்' அளவில் பத்தி, ஒழுக்கம், கண்ணியம் இப்படி யான விசயங்களை வெளியிடுவது தானே இன்றைய தினசரிகளின் நாளாந்தக் கடமை. இது பத்திரிகையாளரின் கருத்துப் பஞ்சமா? அல்லது வாசகர்களின் தரக்குறைவான அறிவுப் பஞ்சமா?

வழக்கு விசாரணை நடந்தது. "நஞ்சுட்டப்பட்டதனால் அந்தப் பிச்சைக்காரன் இறக்கவில்லை. நஞ்சுட்டப்படமுன் அவன் இயற்கையாகவே இறந்துவிட்டான்" டாக்டர் கொறணர் றிப்போட் அப்படியிருந்தும் பத்துவருடம் சிறை வாசம்

'கொலை செய்யாவிட்டாலும், கொலை செய்ய எத்தனித்தார்'—இதுதான் தீர்ப்பின் சாரம்.

பத்து வருடங்கள் என் இளமை அழிந்தபின் விடுதலையா? விடுதலையானபின் என்மனை விள்ளை என்னை வரவேற்பார்களா? இதிலும் மரண தண்டனைமேல் என எனக்குப் பட்டது.

என்றாலும், வாழமுடியாமல் சஷ்டப்படுபவனை, வாழத் தெரியாதவனை, அந்தப் பிச்சைக்காரனைப் போன்ற நிலையிலுள்ளவனைக் கொல்ல வேண்டும். இது என்னுடைய வலுவான மனச்சாட்சி. இதையிட்டு உங்கள் தீர்ப்பு எதுவானாலும் நான் கவலைப்படப்போவதில்லை.

R.V. கவுடர்
R.V.G. பீடிகள்
மேலானவை

தயாரிப்பாளர்கள்:-

R.V.G. பீடிக் கம்பெனி,
34, மானிப்பாய் ரோட், யாழ்ப்பாணம்.

சட்டி சுட்டதடா! கையை விட்டதடா!!

ஒவ்வொருவருக்கும் அவரின் தலைவிதிப்பயன் தான் மணம் நிகழும். மணவாழ்க்கை நீடித்து நடைபெறும். சோழவுக்கு காதலித்துக் கலியாணம் செய்யவேண்டும் என்பதுதான் தலைவிதி. கமலாவைக் கண்டாள், காதலித்தாள், தாலியையும் கழுத்தில் ஏற்றிவைத்தாள், பெற்றோருக்கு மாருக நான் நினைத்தால் என்னையார் தடுப்பது என்று இறுமாய்பில், தன்னை தனக்குதவி என்ற எண்ணத்தில் (ஏமாற்றத்தில்) நடந்த கலியாணமானதால் (அவன்) வாழுவதற்கு வீடு கிடைக்கவில்லை. சில காலம் ஹொட்டல்களில் வாழ்ந்தனர், இந்த வாழ்க்கை மடியையும் வயிற்றையும் கடிக்க அதை வெறுத்து மிகக் கஷ்டப்பட்டு வீடொன்று வாடகைக்கு எடுத்துத் தனிக்குடித்தனத்தை ஆரம்பித்தனர் இருவரும்.

அவர்கள் தனிக்குடித்தனம் நடந்திய முறையே அலாதி. குடித்தனம் ஆரம்பமான முதல் நாட் காலை.

சோழ: கமலா பசி வயிற்றைப் பிடுங்குது என்ன இருக்கு?

கமலா: எனக்கும் சரியாகப் பசிக்குது

குசுசுன்

என்னத்தான் இருக்கு சாப்பிடுவ தற்கு?

சோ: ஏதாவது தேடிவைப்பதை விட்டுவிட்டு நன்றாகத் தூங்கி யெழுந்து என்னிடமா கேட்கிறாய், என்ன சாப்பிட இருக்கெண்டு?

க: நான் என்ன செய்ய? அரு கில் ஒரு ஹோட்டலு மில்லையே, நான் எங்குபோய் என் னத்தைத் தேடுவது?

சோ: ஹோட்டல் சாப்பாட்டைத் தலைமுழுவதற்காகத்தானே கஷ்டப்பட்டு இந்த வீட்டை எடுத்தேன். சாப்பாட்டை ஹோட்டலில் போய்த் தேடச்சொல்லவில்லை உன் னைத்தான் தேடச்சொன்னேன். சரி, சரி. சட்டுச் சட்டென்று ஏதாவது போய்த்தேடு. வயிறு எரிவதைப் பார்த்தால் கொஞ்சநேரத்தில் நெருப் புப் பற்றிவிடும் போலிருக்கு.

க: அத்தான்...

சோ: என்ன...

க: அத்தான்...

சோ: இதுதான் கொஞ்சவதற்கு நேரம்? என்ன? சொல்லித் தொலையேன்.

க: அத்தான்... வந்து... வந்து எனக்குச் சமைக்கத்தெரியாது அத்தான்.

சோ: என்ன...? (அத்தநேரம் அரு கில் நின்றவர்கள் சோமுவின் 'என்ன' என்ற சொல்லுக்குப் பல காரணங்கள், கருத்துக்கள், இலக் கணங்கள் கொடுக்கலாம். சந்தர்ப் பம் கூறி விளக்குவதற்கும் ஒரு பாடலோ அல்லது பந்தியோ வேண்டாம். இந்த ஒரு பதமே போதும்) ஹோட்டல் என்ற பேச்சே இனி எடுக்கக்கூடாது. நட குசினிக்கு. உனக்குச் சமைக்க வருமோவாராதே

என்று நான் பார்த்துக்கொள் கிறேன். (இதிலிருந்து சோமுவுக்குச் சமைக்கத் தெரியுமென்று நினைத்து விடக்கூடாது. தான் ஆண்மகன் தன்னால் எதுவும் முடியும் என்ற ஆணைவம், அவ்வளவுதான்) அந்த நெடிமேட் தோசை மாப்பொட்ட லத்தை எடு. சரி. நான் சொல்கிற படி செய் (பொட்டலத்திலுள்ள வாசகத்தைப் பற்றி சோமு விமரி சனம் செய்ய விஷயம் ஆரம்பமா கின்றது.)

சோ: இந்த மாவைச் சிறிதளவு தண்ணீரில் கரை. மோராக்க கரையாது அளவாத் தண்ணீர் விட்டு குழம்பாகக் கரை.

க: சரி

சோ: தோசைக் கல்லை அடுப்பில் வை.

க: சரி

சோ: ஒரு அகப்பை மாவைக் கல் லில் விட்டுப் பரவு.

க: சரி:

சோ: சற்று வெந்தபின் புரட்டிப் போடு.

க: தோசை வேகுவதாகக் காணோம்.

சோ: என்ன... எல்லாம் சரியாகச் செய்தாயா? மாவைக்

கரைத்து, கல்லில் ஊற்றி... பொறு கமலா, அடுப்பைப் பற்ற வைத் தாயா? சரிதான் மக்கு, அடுப்பைப் பற்றவை தோசையைப் புரட்டிப் போடு. போட்டாயிற்று? சற்று நேரம் வெந்தபின் எடுத்து மூட லிற் போடு. மீண்டும் அதே போலச் செய்து கொண்டேயிரு நான் தோசையைப் பதம் பார்க் கிறேன்.

க: அத்தான்

சோ: என்ன?

க: தோசை கல்லை விட்டே வராதாம், எப்படிப் புரட்டிப் போடுவது?

சோ: உனக்குத் தெரியாதெண்டு சொல்லு. இன்சைதா தட்டேப்பையை (எடுக்க முயல்கிறுன் தோசை சட்டியைப் பிரிய மறுக்கிறது) நீ ஆரம்பத்தில் அடுப்பை மூட்டாததாற்றான் இந்தக் கேடு. (தோசையைச் சுரண்டிக் கொட்டி விட்டு மீண்டும் மாவை வார்த்துப் பாவுகிறுன். சப்புக்கொட்டியபடியே வேகுரலரை காத்திருக்கிறுன் பின் தோசையைப் புரட்டிப்போட முயல்கிறுன். தோசைகல்லைவிட்டு வந்தாற்றானே. மீண்டும் ஒருமுயற்சி அதிலும் படுதோல்வி. முயற்சியில் ஈடுபட்டுக்கொண்டே) ஆ...உள... ஐயோ... அம்மா...(கத்திக்கொண்டே வலது கைவிரல்களை மறுகையால் பற்றுகிறுன்.)

க: தோசையைச் சுடுங்கோ அத்தான், கையை அல்ல...!

சோ: சரிதான் மூடு வாயை... உன்ரைவாய்தான் வங்காளக் குடா வரைக்கும் போகும்...மற்றப் படி எல்லாம் குட்டிச் சுவர்தான்... ஆ...ஐயோ...மடையன் தோசை சுடவாரம்பிக்கும்போது முதலாகவிப்பெட்டியையும் பக்கத்தில் வைத்திருக்கும்படி குறிப்பிடவில்லையே ஆ... ஐயோ...

க: அத்தான் மாவை ஒருதாளில் ஊற்றிச் சட்டியில் வைத்தால் எடுப்பது சுலபமாக இருக்கும்

சோ: சரிதான் வாயைப் பிளக்காதை மூடு, பேந்து தானை எப்படி எடுப்பது? தாளோடு தோசையை விழுங்கச் சொல்கிறியா?

க: ஏன் அத்தான் வாழையிலையைப் போட்டுச் சுட்டா லென்ன?

சோ: சரி அதையும் செய்து பார்ப்போம்.

(ஒரு இலைத்துண்டில் மாவைப் பரப்பிச் சட்டியில் வைக்கிறார்கள் தம்பதிகளிருவரும்] என்ன கமலா ஏதோ குழை நாற்றம் வீசுகின்றது வயிற்றைப் புரட்டுகின்றதே! சரி புறப்படு எங்காவது ஹோட்டலில் போய் விழுங்கித் தொலைப்போம்.

—இப்படியே ஓராண்டுக்காலம் கடந்துவிட்டது. கமலா ஒரு குழந்தைக்குத் தாயாகின்றாள். குழந்தை பிறந்த அன்று மருத்துவமனையில்—

க: அத்தான்

சோ: என்ன

க: குழந்தைக்குப் பாலைக் கொடுங்கோ

சோ: (கத்துகிறுன்).. ... என்ன? (அந்த அதிர்ச்சியை எதிர்கொள்ள மாட்டாது முகட்டு விசிறி நின்றுவிட்டது)

க: ஏன் கத்துறியன்? பிறந்த வுடன் கொடுக்கக்கூடிய பால் மா ஏதோ இருக்கிறதென்று நேசம்மா சொன்னு. அவனை கொண்டு ஒரு பேணி வாங்கி வைத்திருக்கிறேன். மூலையில் அந்த ராக்கையிலிருக்கு. அதைச் சுடுதண்ணியில் கலந்து பாற்போச்சியில் விட்டுக்கொண்டு வாருங்கோ பாவம் குழந்தைக்கு நாவறண்டு போச்சு.

(சோமுவின் ஆத்திரம் அவன் பால்மாவை அடிக்கும் வேகத்தில் தெரிகின்றது)

சோ: (பால் பூட்டியை நீட்டிய படியே) நீ எங்கே காதல்லை மினைக்கெட்டாயே யொழிய, சமைக்க

ஆண்டுகளாக
ஒழுங்காக வெளிவரும்
மாதப் பத்திரிகை

விவேகி

ஆசிரியர்கள்:

செம்பியன் செல்வன்
செங்கை ஆழியான

இலக்கிய ஆற்றல்மிக்க
முற்றிலும் புதிய நிர்வாகம்

★ இலக்கியத் துலையங்கங்கள்	★ கவிதைகள்
★ நாவல்	★ நெடுங்கதை
★ சிறுகதைகள்	★ கட்டுரைகள்

அனைத்தும் ஓரிதழிலேயே

நிர்வாக ஆசிரியர்: எம். வி. ஆசீர்வாதம்.

அடுத்த 'விவேகி' சம்பந்தர் இதழாக வெளிவருகிறது.

விலை 40 சதம்

29, கண்டி வீதி,
யாழ்ப்பாணம்.

அணில் செய்கு போதம்

—இரா. கைலைநாதன்—

கூபிலவஸ்துவிலிருந்துசித்தார்த்தர் வெளியேறி துறவுபூண்டு தவம் கிடந்து கொண்டிருந்த காலம். வாழ்வின் துன்பப் பிணைகளிலிருந்து விடுதலை பெறும் மாரக்கத்தை அறிய அவர் களையேயா அடைந்தார். வழி புலப்படவில்லை, 'போதம்' ஏற்படவில்லை, சோர்ந்துபோய் ஒருநாள் கபிலவஸ்துவுக்கே திரும்பிவிட்டார், எல்லையின் அருகே உள்ள ஏரியின் அருகே களைப்புத்தீர் உட்கார்ந்திருந்தார். அப்பொழுது ஏரி நீரில் ஓர் அணில் தன் வாலு நனைத்து, கரையேறி வந்து, வாலு மணல்திட்டில் உதறியது. பிறகும் ஏரியில் இறங்கி மறுபடி வாலு நனைத்துக்கொண்டு வந்து மண்ணில் உதறியது. இப்படியே தொடர்ந்து செய்து கொண்டிருந்தது.

சித்தார்த்தர் வியந்து "என்ன குழந்தை, இது? என்ன விளையாட்டு இது?" என்று கேட்டார்.

அணில் கூறியது "இந்த ஏரியை வற்ற அழிக்க வேண்டும். அதற்குத்தான் இப்படிச் செய்கின்றேன்."

சித்தார்த்தர் சிரித்து "வருஷக் கணக்கில் இப்படிச் செய்தாலும் ஏரி நீர் வற்றாதே. உன் முயற்சி வீணாதானே" என்றார்.

"நீங்கள் அப்படி நினைக்கலாம், எனக்கு நம்பிக்கை இருக்கிறது. நானே என பணியைச் செய்துகொண்டு தானிருப்பேன என உறுதிதாராது" என்றது அணில்.

அப்போது தான் சித்தார்த்தருக்கு தன் பலவீனம் புலப்பட்டது. தேரலி பனப்பாளைய உதறிவிட்டு, மீண்டும் நானத்தவம் புரியச் சென்றார்.

மாணவ மணிகளே!

ஏராளமாகக் கட்டுரைகள் வந்து குவிக்கின்றன, எழுதும்போது இரு பக்கங்களுக்குள் எழுதியனுப்புங்கள். அங்கத்தவர் பட்டியல் இவ்வீதழ் முதல் ஆரம்பமாகின்றது. இப்பகுதியில் அங்கத்தவர் படைப்புகள் மட்டுமே இடம் பெறும். இலங்கை முழுவதும் கலைச்செல்விக்கு மாணவ வீற்பனையாளர் தேவை, ஆர்வமுள்ளவர் உடனே நிர்வாகியுடன் தொடர்பு கொள்ளவும். —ஆசிரியர்

1. கரும்பு உனக்குத் தருவேன்
கன்னித் தமிழை பேசடா
உருளும் வண்டி தருவேன்
உண்மைத் தமிழை பேசடா
2. சிவப்பு சட்டை தருவேன்
சங்கத் தமிழை பேசடா
தவறும் பாவை தருவேன்
தங்கத் தமிழை பேசடா
3. அல்லா வங்கித் தருவேன்
அன்னைத் தமிழை பேசடா
செல்வா வீடும் காட்டுவேன்
சீராய்த் தமிழை பேசடா
4. பாடும் குயில் காட்டுவேன்
பாங்காய் தமிழை பேசடா
ஆடும் மயில் காட்டுவேன்
அன்னைத் தமிழை பேசடா.

தொழுதினோம்

— இர, கண்ணன் —
இக்தினில் எல்லா வயிரினமும்
இன்ப பறையித் வாழ்ந்திடவே,
அகத்தின் அழகு அகன்றிடவே,
அன்பு நெஞ்சில் உறைந்திடவே
பகல்போல்வாழ்வுபளிச்சிடவே, — நற்
பண்பு எங்கும் பரவிடவே,
சுதந்துடன் நரமும் வாழ்ந்திடவே,
சுந்தர இறைவனைத் தொழுதிடு
[வோம்]

கவியின் ஆற்றல்

★ எம். சண்முகராஜ ★

சீதையை பிரிந்து வருந்திக்கொண்டிருந்த இராமனின் துயர் போக்க
அநுமான் இலங்கை வந்து பிராட்டியைக் கண்டு அந்த இன்பச் செய்தி
யைக் கூற மீள்கிறான். வந்து இராமனைக் கண்டவுடன் அநுமானுக்கு
பயமுண்டாகிறது. எப்படி ஆரம்பிப்பது என்பதுவே பயத்தின் காரணம்.

‘சீதை...’ எனத் தொடங்கியல் ‘இறந்துவிட்டாள்’ என்று தான்
சொல்லப்போகிறேனே என்றெண்ணி இராமர் துயரமிகுதியால் இறந்து
விட்டால்...! அல்லது ‘கற்பு’ எனத் தொடங்கியல் ‘அழிந்தவள்’ என்று
தான் கூறிவிடுவேனே என்று இறந்துவிட்டால்...! ‘கண்களால்’
என்றே தொடங்கியலும் நான் காணவில்லையோ என்று உயிர் துறந்
தால்...!’ இப்படியெல்லாம் சஞ்சலப்படுகிறான் அநுமான்.

இந்தக் கவிதையில் அநுமானின் உருவீருந்து கொண்டு கம்பர்
மனோதத்துவச் செறிவுடன் இராமனுடன் உரையாடுவது மிக அருமை
யானது. அவர் முதலில் ‘கண்டணன்’ என ஆரம்பிக்கின்றார். இப்போது
இராமன் மனம் சிறிது தணிந்தது, இருப்பினும் அநுமான் கண்ட சீதை
எந்த நிலையிலிருந்திருப்பான்? கற்பிழந்தவளாய் இருந்திருப்பாளே என்பத
துன்பப்படுவாராதலின் ‘கற்பினுக் கணியை’ என்று கவிதையைத் தொடங்
கினார். ஆனாலும் இச்செய்தியை எவராவது அநுமானிடம் கூறியிருக்
கலாம் என்ற ஐயமும் ஏற்படுமல்லவா? எனவேதான் ‘கண்களால்’ என்
கின்றார் இராமனின் ஐயமெல்லாம் தீர்ந்தது.

கம்பர் கவிச்சக்கரவர்த்திதான்...! ‘கம்பனைப்போல் பூமிதனில் யாங்
கனுமே பிறந்ததில்லை’ என்பது உண்மைதான். ஆமாம்! உண்மை இது
வெறும் புகழ்ச்சியில்லை. இதே கவிதை:-

கண்டணன் கற்பினுக் கணியைக் கண்களால்
தென்டிரை அலைகடல் இலங்கைத் தென்னார்
அண்ட நாயகேவினித் துறத்தி யையமும்
பண்டுள துயருமென் றனுமான் பண்ணுவான்.

பெரன் மொழிகள்

செல்வி, அலெக்ஸியா—நீர்கொழும்பு

1. 'அன்புதான் இவ்வுலகத்திலுள்ள கடவுள்' —காண்டேகர்
2. 'அன்னசத்திரம் ஆயிரம் கட்டுவதைவிட ஒரு ஏழைக்குப் படிப்பறிவித்தல் ஆயிரம் மடங்கு மேல்' —பாரதி
3. 'எவனொருவனைப் பிறர் துன்புறுத்த இயலாதோ, எவனொருவன் பிறருக்குத் துன்பம் செய்யாதிருக்கின்றானோ, எவனொருவன் இன்பம் துன்பம், பயம், குரோதம் இவற்றை மீறியுள்ளானோ அவனே என் அன்பிற்குரியவன்,' —பகவத்கீதை
4. எந்த வீட்டில் புத்தகசாலை இருக்கின்றதோ அந்தவீட்டில் ஆன்மா இருக்கிறது. —பிளேட்டோ
5. வாழ்க்கை என்பது கோயில். தியாகம் என்பது அதன் அடிப்படை. —யாரோ,

கலைச்செல்வி-மாணவர் உலகம்

அண்ணா!

தங்கள் மாணவர் உலகத்தில் என்னை ஓர் உறுப்பினராகச் சேர்த்துக்கொள்ளும்படி கேட்டுக்கொள்கின்றேன். தங்களின் சட்ட திட்டங்களுக்கமைய எப்போதும் நடந்துகொள்வேன் என்பதற்கு உறுதியளிக்கின்றேன்.

பெயர்:-.....

முகவரி:.....

.....

வயது:..... பிறந்த திகதி:.....

பாடசாலை:.....

.....

ஆவணி: 1966-

கையொப்பம்

சயாஸ் தர்மலிங்கம்

மாணவர்களே! உங்களுக்கான கட்டுரைப் போட்டிக்குரிய தலையங்கம் அடுத்த இதழில் அறிவிக்கப்படும். முதற் பரிசு பெறும் கட்டுரைக்கு ரூ. 10/- பரிசளிக்கப்படும்,

இப்பரிசைத் தர முன்வந்திருப்பவர் -

உ. தர்மலிங்கம்

64, ஸ்டான்லி வீதி, யாழ்ப்பாணம்.

அங்கத்தினர் மாத்திரமே போட்டியில் பங்குபற்றலாம்.

—ஆசிரியர்.

அங்கத்தவர் பட்டியல்

1. வே. பத்மகாந்தன் (18)
செங்குந்த இந்துக்கல்லூரி, திருநெல்வேலி.
2. ஆ. ப. சந்திரநாதன் (16)
இந்துக்கல்லூரி, சாவகச்சேரி.
3. த. அருமைநாயகம் (17)
டிறிபேகஸ் கல்லூரி, சாவகச்சேரி.
4. செ. இரவீந்திரன் (14)
ஸ்கந்தவரோதய கல்லூரி, சுன்னாகம்.
5. எம். சண்முகராஜ் (17)
அர்ச். மரியநாயகி கல்லூரி, மத்துகம்.
6. இரா. கைலைநாதன் (20)
அர்ச். மரியநாயகி பாடசாலை, மட்டக்களப்பு.
7. வி. இன்னாசிமுத்து (19)
பாத்திமா கல்லூரி, வேலணை.
8. செ. செல்வவிக்கனேஸ்வரன் (15)
இந்துக்கல்லூரி, சாவகச்சேரி.
9. சாந்தி ராமலிங்கம் (18)
சுண்டிக்குளி மகளிர் பாடசாலை, யாழ்ப்பாணம்.
10. உ. தர்மலிங்கம் (16)
அ. த. க. சாதனா பாடசாலை, நல்லூர்.
11. வை. எஸ். ஏ. காதர் (19) வெஸ்ஸி கல்லூரி, கல்முனை.
12. க. ஜெகசுந்தரன் (19) அரசினர் தமிழ் கல்லூரி, கண்டி.
13. ஏ. சம்சுதீன் (17) அல் - அஷ்றக் மகாவித்தியாலயம், நிந்தலூர்.
14. யோசப் டெரரிங்டென் ஸ்பெக் (20) 11, பயனியர்வீதி, மட்டக்களப்பு.
15. ந. வி. திருச்செல்வம் (22) 364, ஏகாம்பரம் வீதி, திருக்கோணமலை.

பட! பட!

தாண்டவக்கோன்

கா. சாமிநாதன், கிளிநொச்சி.

கே: கொழும்பிலிருந்து வெளியாகும் "விடுதலை" என்ற பத்திரிகையைப் பற்றி என்ன நினைக்கின்றீர்கள்?

ப: தமிழரசுக் கட்சியின் கொள்கையே தமது கொள்கை என்று கூறும் அதன் நிர்வாகிகள், தமிழரசுத் தலைவர்கள் தவறான வழியிற் செல்லாது தடுக்கவே அவர்களுடைய நடவடிக்கைகளை அலசி ஆராய்ந்து வருவதாகச் சொல்கின்றீர்கள். பாராட்டத்தக்க செயல்தான் இது; ஆனால் குற்றங்களைப் பகிரங்கமாகச் சொல்லிக் காட்டவேண்டியதில்லையே!

சி. கந்தசாமி, பளை.

கே: தாங்கள் தமிழ்ப் பல்கலைக் கழகத்தையா இந்துப் பல்கலைக் கழகத்தையா ஆதரிக்கின்றீர்கள்?

ப: தமிழர்களுக்கு ஒரு பல்கலைக் கழகம் வேண்டும்; அது 'தமிழா' கவும இருக்கலாம்; 'இந்து'வாகவும் இருக்கலாம்!

உ. சுப்பிரமணியர், யாழ்ப்பாணம்.

கே: மனிதனாகப் பிறந்தவன் ஒழுக்கந் தவறி நடப்பது ஏன்?

ப: அவன் மனிதனாகப் பிறந்த காரணத்தினால்தான்!

க. அன்னம்மா, நாயன்மார்கட்டு

கே: இரவீந்திரநாத தாகூரின் புகழுக்குரிய நூல் எது?

ப: புகழை மட்டுமல்லாது பரிசையும் கொடுத்த நூல் "கீதாஞ்சலி" தாகூரின் புகழுக்குச் சாகாவரமீந்ததும் இந்தக் "கீதாஞ்சலி" தான்!

ஐ. முருகையா, குராவத்த

கே: கொடைவள்ளல் எம்.ஜி.ஆர் மறுபடியும் இரத்தினதுன்பத்திற்கு வரப்போகின்றாரா?

ப: அப்படித்தான் செய்திகள் பல வெளிவந்தன. ஆனால் தமிழ்நாட்டுத் தேர்தல் பிரச்சாரம் குடுபிடித்துள்ள இந்த நாள்களில் அவர் இங்கு வருவாரா என்பது சந்தேகமே! தேர்தல் முடியும் வரை அவருடைய வருகை பற்றி நிச்சயமாகச் சொல்ல முடியாது.

எம்.ஜி-ஆர், ரசிகள்' நல்லூர்.

கே: "திருவிளையாடல்" படத்தில் சிவாஜிகணேஷன் சிவபெருமான், லோல் நடித்திருக்கிறார் என ஒரு பத்திரிகை எழுதியிருக்கிறதே அப்படியானால் அப்பத்திரிகையின் விமர்சகர் சிவபெருமானே நேரிடலே பார்த்திருக்கிறாரா?

ப: கள் வெறிக்கும் என்பதைக் குடித்துப் பார்த்துத்தானே சொல்ல முடியும்?

தா இராமலிங்கம், வண்ணார்பண்ணை.

கே: யாழ்-மோகன கான சபா இப்போது என்ன செய்கின்றது?

ப: அது இப்போது மௌன கான சபாவாகித் தூங்கி வழிகின்றது!

ஆ. கமலாம்பாள், ஓட்டுமடம்.

கே: யாழ் மாநகரசபை கலைக்கப் பட்டதைப் பற்றித் தாங்கள் என்ன நினைக்கின்றீர்கள்?

ப: சட்ட ரீதியாக அது சரியான என்பதை நீதிமன்றம் ஆராயும் இவ் வேளையில் நாம் மௌனமாக இருப்பதே சிறப்பு. என்னும் மேயர்களை ஏற்றி இறக்கும் திருப்பணியில் ஈடுபட்ட 'எம். எம். சி'க்களிடமிருந்து வாக்காளர்களுக்கு விடுதலை கிடைத்திருப்பது மகிழ்ச்சிக்குரிய விஷயம் தான்!

ச. தேவிகா, நல்லூர்.

கே: திரு ஸ்ரீகாந்தா அவர்களுக்குப்பின் வேறு ஒரு தமிழராவது யாழ்ப்பாணத்தின் அரசாங்க ஏஜன்டாக நியமிக்கப்படவில்லையே, ஏன்?

ப: தமிழரை நியமித்தால், வடபகுதித் தமிழ்த் தலைவர்களுடன் சேர்ந்து யாழ்ப்பாணத்தைப் பிய்த்தெடுத்துக்கொண்டு எங்காவது மறைத்து வைத்துவிடுவார்களா என முந்திய அரசாங்கம் பயந்திருக்கலாம். ஆனால் இப்போதைய அரசாங்கத்திற்கு அத்தகைய பயம் எதுவும் இல்லை. திரு. நவரத்தினராசா அவர்கள் மிகவிரைவில் இந்தப் பதவிக்கு நியமிக்கப்படுவார் என்று சிலர் கூறுகின்றார்கள். பொறுத்திருந்து பார்ப்போம்!

சி. காயத்ரிதேவி, கொழும்பு-7.

கே: உலகை முதன் முதலில் வலம் வந்த 'ஸ்புட்னிக்'கின் பெயர் என்ன?

ப: "பீக்கொக்"! அதாவது நம் நாட்டு மயில்! இந்த மயில்வாகனத்தில் ஏறித்தான் முருகக்கடவுள் ஒரு நிறையியில் உலகை வலம் வந்தார்—

ஆண்டுச் சந்தா

4/-

அனுப்பவேண்டிய முகவரி:

நிர்வாகி,

"கலைச்செல்வி"

20, ஸ்டான்லிவீதி, யாழ்ப்பாணம்

தந்தையிடமிருந்த மாங்களியைப் பெறுவதற்காக.

இ. சுந்தராசன், கொட்டாஞ்சேலை

கே: உலகத்திலுள்ள எல்லா நாடுகளையும் ஒரே ஆட்சியின் கீழ்க் கொண்டுவந்து அந்த அரசாங்கத்தின் பிரதமராகத்...?

ப: மன்னிக்கவும் எனக்கு ஓய் வில்லை!

தி. ராஜயோகம், கீரிமலை

கே: மாணவர்கள் படம் பார்ப்பதினால் பல நன்மையுண்டு என்று கூறுகின்றார்களே?

ப: ஆமாம்! நன்மைகள் பல உண்டுதான்—தியேட்டர் சொந்தக் காரர்களுக்கும், பீடி, சிகறெற் வீற்பனை செய்வோர்களுக்கும்!

ப. காஞ்சனமாலை, கண்டி.

கே: வாழ்க்கையில் வழக்கி விழுந்தவர்கள் என்ன செய்ய வேண்டும்?

ப: மீண்டும் எழுந்து நடக்க வேண்டும்!

பா. ஞானசிகாமணி, நாவலப்பிட்டி

கே: திருவள்ளுவர் இன்றிருந்தால்...?

ப: தன் சொந்தச் செலவில் புத்தகத்தை அச்சிட்டுவிட்டு வேறு யாராவது பெயரில் வெளியீட்டு விழாவை நடரத்திக்கொண்டிருப்பார்!

“திராவிடன்”, பதுளை.

கே: அடுத்த பொதுத்தேர்தலின் பின் தமிழ்நாட்டில் தி.மு.க மந்திரி சபை அமைக்குமா?

ப: தமிழ் நாட்டில் நடைபெறும் தேர்தல் பிரசாரங்களை மிகவும் நுணுக்கமாக அவதானிக்கும்போது இது சாத்தியமென்றே தோன்றுகின்றது. தி. மு. க. சுதந்திரா, முஸ்லிம் லீக், தமிழரசுக் கழகம் ஆகியவை அமைத்துள்ள கூட்டு

முன்னணியைத் தகர்ப்பது காங்கிரசுக்குக் கடினமானதாகவே இருக்கும்.

எஸ் சகுந்தலா, மானிப்பாய்.

கே: வாழ்க்கையும் இலக்கியமும்...?

ப: உடலும் உள்ளமும்!

உங்கள் கேள்விகளை

இங்கே அனுப்புங்கள்.

தாண்டவக்கோன்

மே/பா கலைச்செல்வி

20, ஸ்டான்லி வீதி,

யாழ்ப்பாணம்.

கவிதை நூல்கள்

திரு. வே. சிவக்கொழுந்து [யாழ்ப்பாணன்]
அவர்களின் கவிதை நூல்களான

★ மாலைக்கு மாலை

★ கவிதைக் கன்னி

★ முல்லைக் காடு

■ சிங்களக் குமாரி (பத்மாவத்)

■ ஜீவயாத்திரை என்பனவற்றின் அறிமுக விழா

செய்து வைக்க ஒவ்வொரு ஊர்களிலுமுள்ள இரசிகர் மத்தியிலும், பொதுச்சங்கங்களிலும் ஏற்பாடுகள் செய்யப்படுகின்றன. அன்பும், ஆதரவும் அளிக்க விரும்பும் இலக்கிய அன்பர்கள் எம்முடன் தொடர்பு கொள்ளவும்.

இ. ராஜசிங்கம்,

கோட்டா கலட்டி,

புலோலி கிழக்கு,

பருத்தித்துறை.

கர்யக் கிருகம்

"செம்மன் செவன்"

பனிமலைச் சாலிலே, பாளம் பாளங்களாக வந்து விழுந்து தன் காலடியை உறையவைக்கும் கொடும் பனிக் குளிரையும், தன் உள்வாங்கிய உடலின் வெப்ப ஜ்வாலிப்பால் விரட்டி, அதனால் ஏற்படும் உடல்வாதைகளை மனத்திண்மையால் உள்ளடக்கி தவத்தில் தவயோகி மோனத்திலாழ்ந்திருந்த மூலநாயகன் வெண்ணிற மேனியிலே - சரம் ஒன்று வந்து விழுகிறது.

வசந்தகாலத்தின் பூந்தூறலாகிய தென்றலும், மலர்க்கூட்டங்களின் நறுமணமும், அப்போதுதான் இரதியிடம் பெற்றுவந்த இன்பானுபவக் கலவிமயக்கமும் ஏற்படுத்திய கிளுகிளுப்பில் தன்னை மறந்து, அசோகம், அரவிந்தம், நீலோத்பலம் முதலான ஐம்பெரும் மலர்களை இணைத்து, கரும்பு வில்வளைத்து வேனிலான் விட்ட சரம்:-

உடலில் மெல்லிய அனுங்கலை ஏற்படுத்திய அதிர்ச்சியில் தவத்தின் மன அச்சுச் சரிந்த ரௌகாத்திரம் நெற்றிக்கண்ணின் பூட்டுமடலைத் திறந்துகொள்ளவே... எங்கும் தீநாக்குகள்... அதன் ஜுவாலைகள்... பனிமலை உருகி... வெந்நீராக ஓட... தீயின் நிழலே பெருநெருப்பாகித் தகிக்கும் வேதனையில்...

வேனில்வேள் சாம்பராகி... தூசாகி... தூசின் தூசாகி... அது கணகனமெங்கும் கற்பாந்த கோடிகாலமாக அலைப்புற்று மண்ணிலே... அதன் ஜீவகுலங்களிலே... படிந்த வண்ணமிருக்கின்றது. அந்தப்படிதலிலேதான் உலகம் இடைவிடாது இயக்கம் பெறுகின்றது. அதனால்தான் அவனும்தான் -

சிவராசா ஒருகணம் அப்படியே மெய்கறந்து நிற்கின்றான், எல்லாம் ஏதோ கனவுலகில் நடைபெறுவது போல இருக்கின்றது.

“குட் மோர்னிங்...”

“...?...!”

“...பிளேட் இருக்குதா?”

—பொ. ச.

பத்மன் மயங்கிச் சாய்வதைக் கண்ணுற்ற கருணானந்தர் விரைந்து ஓடிவருகிறார்.

“என்னகாரியம் செய்துபோட்டீர் ஐயா!” — என்றவாறு கீழே கிடந்த பத்மனை வாரி எடுத்துக் கொண்டு விகாரத்தை நோக்கி நடக்கின்றார். தம்பிஐயா தலைகுனிந்த வாறு சிறிது தயங்கி நின்றுவிட்டு வெளியேறும்போதுதான், கடையைப் பூட்டிவிட்டு சிவராசா அங்கு வருகிறார்.

விகாரத்தில் கருணானந்தர் அமர்ந்திருப்பதையும், பக்கத்தில் சிறுவர்கூட்டம் இருப்பதையும் கண்ட அவன், அங்கு செல்கின்றான். அங்கு அவன் கண்டகாட்சி திருக்கிட வைக்கிறது.

“யாராவது இவங்கட வீட்டுக்குப் போய் விசயத்தைச் சொல்லிப் போட்டு வாங்க!” என்றவர் சிவராசா வைக் கண்டதும் தம்பி!. நீங்க ஒருக்காப் போய் சொல்லிவிட்டு வாறீங்களா?” — என்கிறார்.

சிவராசா விரைந்து வெளியேறுகிறார்.

வெளியேறும்போது இப்படி ஒரு காட்சி கிட்டுமென கனவில் கூட எண்ணியிருக்கமாட்டான்.

சிவராசா பத்மனின் வீட்டை அடையும்போது அங்கு ஒருவரையும் காண முடியவில்லை, ஒரே அமைதி. நிசப்தம்

இவர்கள் எங்குபோய்விட்டார்

கள்?

‘பத்மன்!’ — என்று குரல் கொடுக்கிறான். பதிலில்லை, மீண்டும் மீண்டும் குரல் கொடுக்கிறான்

“வீட்டுக்காரர்... இங்க ஓரத்தரு மில்லையா?” உரக்கக் குரல் கொடுக்கவே—

முடியிருந்த மரக்கதவு மெல்லத் திறக்க, “யாரது? யாரைத் தேடுறீங்க!” — என்றபடி ஒரு முகம் எட்டிப்பார்க்கிறது.

சுரிந்தகுழல்... நீர் முத்துக்கள் ஆங்காங்கு சொட்டிக்கொண்டிருக்க அவசரமாக அள்ளி எறிந்த சேலைத் தாவணி தோளிலிருந்து அருவியாக சரிய... சுரிகுழல்கள் கன்னங்களிலும் தோளிலும் முத்தமிட.. வாசனை சேரப்பின் நறுமணம் மெல்ல கமழ்ந்து கொண்டிருக்க ஒரு மதி முகம்... வெட்கத்தால் சிவப்பேறக் கேட்கிறது.

வாணி அப்போதுதான் குளித்து விட்டு வந்து உடை மாற்றிக் கொண்டிருக்கவேண்டும். குரல் கேட்கவே அவசரத்துடன் எட்டிப்பார்த்திருக்கிறார் அவளின் உடல் எங்கும் குறுகுறுக்கிறது. உடலைக் கதவுக்குப் பின்னால் ஒடுக்கிக்கொள்கிறார்.

சிவராசாவின் இருபத்திரான்கு வருட வாழ்க்கையில் ஒரு புதிய அனுபவம். மெய்மறந்து நிற்கிறார்.

“யார் வேண்டும்... யாரைத் தேடுறீங்க!” — என்று வாணி மீண்டும் கேட்டபோது. “பத்மன்... வீடு... இதுதானா...” — என்று வினவினான்.

பத்மனைத் தேடுகின்ற அந்த வாலிபனை வியப்புடன் நோக்கிய வாறு “அவன் இல்லையே! விளையாடப்போயிருக்கிறான்!” என்றான்.

“அதுசரி... அம்மா இருக்கிறவா?... அவவிட்ட ஒரு சங்கதி

கதைக்கோனும்!"

"அம்மா கடைக்குப்போட்டா... வாறநோம் தான்... என்ன விசய மெண்டு சொன்னா... அம்மா வந்தாப் பிறகு சொல்லுறன்!"

—அவனுக்குத் தயக்கமாக இருக்கிறது 'இந்த அழகுருவத் தையா கலங்கவைப்பது?'

அவனது தயக்கத்தைப் போக்கி யது—அப்போது அங்குவந்த கமலத் தின் குரல்.

"என்ன தர்பி!... என்னவேணும்?... ஏன் இங்கவந்து நிக்கிறீங்க!...?" என்ற கேள்வியிலே பலவித அர்த்தங்கள் தொனிக்கின்றன

"...வந்து...உங்க மகன் பத்மன் அங்க புத்தகோரியில்ல மயக்கமாகக் கிடக்கிறான்...!"

—'என்ன!...என்ன நடந்தது... எதுக்காக...ஏதிலும் ஏறிக்கீறி விழுந்து...!' என்று கேட்டுக் கொண்டே பதிலைக்கூட எதிர்பாராமல் விகாரையை நோக்கி வீராகிறான்.

விகாரையில் கருணாந்தர் பத்மனின் மூர்ச்சையை தெரியவைக்க முயன்றுகொண்டிருக்கிறார். அன்பே உருவான நெஞ்சம் சிட்டுக் குருவியின் பட்டு இறக்கைகளை வெட்டி எறிந்த கோலத்தைக் கண்ட வேதனையில் உருகுகின்றது. அவரின் கைகள் பதைபதைக்கின்றன.

"பத்துமா!..." — என்றவாறு. இறக்கை அடித்த கோழியாக ஓடி வருகிறான் கமலம்.

'அம்மா!... பதறாதீங்க... அவன் இப்ப விழிச்சிடுவான்...ஒண்டு மில்லை...வெறும் அதிர்ச்சிதான்...' —என்கிறார் கருணாந்தர்.

கமலம் பத்மனை வாரியனைத்து

காதல் க(வ)லை

அவன்: நான் எவரையும் நினைத்ததுகூட இல்லை அத்தான். உங்களைத்தான் முதன் முதலாகக் காதலிக்கிறேன். அவன்; அதைப்பற்றியெல்லாம் ஏன் கண்ணை இப்போதே கவலைப்படுகிறாய்?...

—ராஜா,

தன் மடியில் கிடத்துகிறான்.

பத்மனுக்கு மெல்ல மெல்லமாக உணர்வுகள் வந்துகொண்டிருக்கின்றன. அவனது விழி இமைகள் மெல்லத் துடித்து அசைக்கின்றன கமலத்தின் நெஞ்சிலே பாசக் குமிழிகள் உடைப்பெடுக்கின்றன.

"அம்மா!..."—மெல்ல அனங்குகிறான்.

"பத்மா!..."—அவன் மகனைப் பார்க்கிறான். அவன் முகம் சோந்து கிடக்க, வேதனையை வெளிக்காட்டுகின்றது. கன்னங்களிலே வ்ரலடையாளம் கன்றிச் சிவக்க...

ஐயோ!...

"யாரிவனை அடிச்சது...ஏன் அடிச்சது? ... சொல்லுங்கோ!..." —கதறுகிறான்.

கருணாந்தர் மெல்லக் கதையைக் கூறவும்; அவன் திக்பிரமையடைகிறான். அவன் தன் விதியை எண்ணி எண்ணி வீம்மிஞன்.

அம்மா இனி அழுது என்ன செய்யிறது ... இனிப்பிள்ளையை வீட்டை கொண்டுபோய்...ஏதாவது உண்ணக் கொடுங்க...!" —என்று கருணாந்தர் கூறுகிறார்.

எப்படிக் கொண்டு போறது?

"தம்பி! உங்கினைக்க ஒரு ரிச்சோ இருந்தாக் கூட்டியாறீரா?..."

—என்று சிவராசாவைக் கேட்கிறாள் அவள் மனதிலே எண்ண வுடைப்புகளில் நினைவுகள் குமிழியிடு கின்றன.

கருணா ந்தர்—சிவராசா -தம்பி ஐயா!

மூவருமே மனிதர்கள் தாமே! இவர்களிடையே ஏன் இந்த குண வேறுபாடுகள்.

தல்லதும் கெட்டதும்.

மனிதனும் மிருகமும்.

விநாடிகள் நிமிடத்தில் கலந்து மணியாகிக்கொண்டிருக்க...

எவ்வளவு நேரம்தான் காத்திருப்பது! வீட்டில் வாணி தனியே! அவள் நெஞ்சம் திணுக்குறு கிறது. தூரத்தே சிவராசா ஒரு ரிக்ஷோவுடன் வந்து கொண்டிருப்பது தெரிகிறது. ரிக்ஷாவைக் கண்டதும் கருணா ந்தரும் வந்து வீடுகின்றார்.

“ஒண்டுக்கும் பயப்படாதீங்கம்மா!... எல்லாம் பகவன் கருணையினால் சுகமாயிடும்!...”—என்று ஆறுதல் கூறி விடைபெறுகிறார். போகும்போதுதம்பி!... இவங்களுக்கு உதவியா வீட்ட கொண்டுபோய் விடு!...” என்று கூறிச் செல்கிறார்.

ரிக்ஷா நகர்கிறது. கமலம் பத்மனுடன் இருக்க, சிவராசா பின்னால் நடக்கிறான். அவன் மனதிலே எத்தனையோ வண்ணக் கலவைகள்... எழிற் கோணங்களில் மின்னலிடுகின்றன, தன்வயமிழந்த லயத்தில் கால்கள் நடக்கின்றன.

சரிந்தகுழல்... நீரில் நனைந்த தாமரையின் அப்ராக்ரூத சொந்தரியத்தின் குளிர்மை... வளிப்புடன் கூடிய மென்மையான தேள்கள்...

ஓ!... இருட்டறையில் இப்படி ஒரு அழகுத்தெய்வமா?...

ஆ!... இறைவனின் கர்ப்பக் கிருகம் எப்போதும் மெல்லிய ஒளி தானே கொண்டிருக்கிறது... அதுவும் ஒரு இருட்டறைதானே!

“இதில் நிப்பாட்டுங்க!... இது தான் வீடு!...”—கமலத்தின் குரல் அவனை விழிப்படையவைக்கிறது.

பத்மனை அவன் இறக்கும் பொழுது வாணி உள்ளிருந்து ஓடி வருகிறாள்.

“என்னம்மா!... பத்மனுக்கு என்ன நடந்தது!...”

கிட்டினர்வளவு முழுவதுமே கூடிவிட்டது கண்டு “ஒண்டுமில்லைப் பிள்ளை... நீயேன் பதறியு!... வீட்ட போய் பாயைவிரி பத்மனைப் படுக்க வைக்கலாம்!...”—என்றவாறு மகளை நோக்கிக் கூறவே வாணி வீட்டுக்குள் ஓடுகிறாள்.

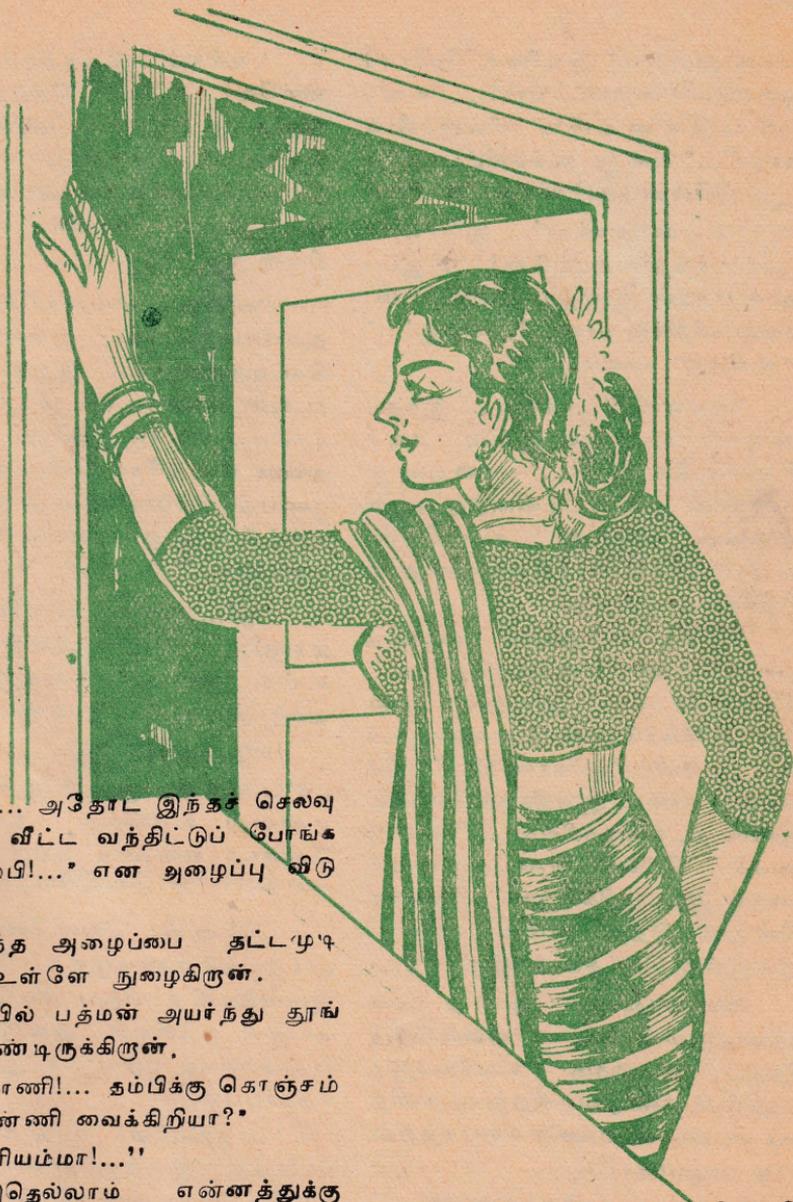
கமலத்தின் பின்னால் கூட்டம் செல்லவே; சிவராசா ரிக்ஷாக் காரனுக்குப் பணத்தைக் கொடுத்து விட்டு நகரும்போது—

கமலம் வெகுவேகமாக அவனை நோக்கி வருகிறாள்.

“என்ன தம்பி!... ரிச்சோக்காரன் போயிட்டானா?... அப்பகாச... நீங்கரா கொடுத்தனீங்க... எவ்வளவு காசு தம்பி!...” என்றபடி தன் இடும் பின் முடிச்சை எடுத்து அவிழ்க்கும் போது—

“பரவாயில்லை. அப்படியொண்டும் கனக்கக் காசில்லை!”—என்று சங்கோஜத்துடன் தடுமாறுகிறாள்

“நல்லகதை!... உங்களுக்கு எவ்வளவு கரைச்சலைக் கொடுத்து

திட்டன்... அதோட இந்தச் செலவு வேற... வீட்ட வந்திட்டுப் போங்க வன் தம்பி!..." என அழைப்பு விடுகிறாள்.

அந்த அழைப்பை தட்டமுடியாமல் உள்ளே நுழைகிறாள்.

பாயில் பத்மன் அயர்ந்து தூங்கிக்கொண்டிருக்கிறான்.

"வாணி!... தம்பிக்கு கொஞ்சம் தேத்தண்ணி வைக்கிறியா?"

"சரியம்மா!..."

"இதெல்லாம் என்னத்துக்கு இனிவீட்டபோய்ச் சாப்பிட வேண்டும்!..."

"அதுக்கென்ன? தேத்தண்ணி தானே!..."

—வாணி அவனைக் கடந்து செல்கிறாள்.

"என்ன கமலம் நான் கேள்விப்பட்டது உண்மைதானா... அந்த அறுவாள் இவ்வளவு நாளும் பெண்டுகளுக்குப் பின்னால்தனகித்திரிந்தது போதாதெண்டு... இப்ப குழந்தைப் புள்ளியையையுமா அடிச்சுக்

கொல்லுருள்... இவனைக் கேப்பார் ஒருவருமில்லையா!... பாவி!... உனக்குப் படுக்கையில் சீவன் போகாதா!..." என்று கூச்சலிட்டபடியே 'ஞாநிசின்னம்மா' வந்து சேர்கிறாள்.

"சின்னம்மாக்கா!... இப்ப ஒண்ணும் கத்தாதையுங்கோ!... இப்ப தான் பத்மன் அயர்ந்து தூங்குகிறான். எங்கடவிதிக்கு யாரை நோகிறது!..." என்கிறாள் கமலம்.

"நல்லவிதி!...பாவம் ... இந்தப் பச்சைப் பிள்ளையை இப்படி அடிச்சிருக்கிறானே பாவி!..."—என்றவாறு பத்மனின் தலைமாட்டிலிருந்து அவன் தலையை பரிவுடன் தடவுகிறான். அவனதுபாசவுணர்ச்சி கமலத்தையே சிலிர்த்தவைக்கிறது.

"இதெல்லாத்துக்கும் காரணம் என்னவெண்டு எனக்குத்தெரியும்... மற்றுக்களைப்போல அவனுக்கு முன்னால் சிரிச்சுக்கொண்டு எல்லாத்துக்கும் இடமளிட்டுக்கொண்டு நீ நிக்கேல்ல எண்ட ஆத்திரத்திலேதான் இப்படி நடந்திருக்கிறான்...? என்று அவள் மேலே தொடருமுன்னர் கமலம் இடைமறிக்கிறாள். சிவராசா வீன்முன் இந்தப் பேச்சு எழுவது அவளுக்கு வெட்கமாக இருக்கிறது.

சிவராசாவுக்கு புரிந்தும் புரியாமலும்விசயம் விளங்கிவிடுகிறது. அவளுக்கு உடலெங்கும் பற்றிக் கொண்டுவருகிறது. தனித்துப் பெண்கள் எங்கள் சமூகத்தில் வாழ முடியாதா?..."

"அம்மா தேத்தண்ணி!..." என்று வாணி வருகிறாள்.

"அந்தத் தம்பியிட்ட கொடுபிள்ளை!..."—என்று கமலம் கூறவும், வாணி அவன்முன்னே தேனீரை நீட்டுகின்றாள்.

'அக்கா!... இந்தத்தம்பி எவ்வளவோ உதவி செய்திருக்கு... இதை நல்லர அலைக்கழிச்சுப் போட்டம்!...'—என்று கமலம் சின்னம்மாவுக்கு கூறவும்; அப்போது தான் அவள் அவனைக் கவனிக்கிறாள்.

"யாரது ... சிவராசாவே!...பாத்தியாப்பா உன் முதலாளியினர் கெட்டித்தனத்த... இதுக்கெல்லாம் கடவுள் கேக்காம விடார்... அதுசரி கமலம்...உனக்கு இன்னும்தம்பியை நல்லர விளங்கேல்லப்போலிருக்கு... கணபதிப்பிள்ளையன்... அதுதான் சுருட்டு சுத்துற கணவதியினர் மகனல்ல!..."

"ஓ!... எங்கட பாக்கியத்தினர் மகனா!..."—என்ற அவள் தம்பி உன்ர அம்மா ஐயா எங்களுக்கு நல்லாத் தெரியும்!..."—என்கிறாள்.

"நேரமாயிட்டுது நான் வரட்டா?...என்றவாறு எழுந்தவன் ஏதாவது உதவிக்கு ஆள்வேணுமெண்டா என்னைக் கூப்பிடுங்க!..."—என்றவாறு வெளியேறுகிறான்.

அவன் வெளியேறுவதைப் பார்த்துக்கொண்டிருந்த சிங்காரத்தின் மனைவி தம்பிஐயாவிடன் விபரம் சொல்ல ஓடுகிறாள். அவளுக்கு சிவராசாசாவைப் பழிவாங்க இது ஒரு சந்தர்ப்பம்.

"பாத்தியளே! உங்களிட்ட வேலைக்கு இருந்துகொண்டு உங்கனையே கேவலமாய் பேசினானே!"—என்று இல்லாததும் பொல்லாததுமாக அவிழ்த்துவிடுகிறாள்.

"என்ன! என்னைப்பேசினானா?"—தம்பிஐயாவுக்கு உடலில் அனல் பொங்குகிறது.

“பின்ன நீங்க கொடுக்கிற இடம் இதைவிட என்னமெல்லாம் செய்யும். நீங்க கொடுமைக்காரராம். பெண்களுக்குப் பின்னலை திரியிற வராம்... இப்படி எத்தனையைச் சொன்னான் அவன்!...” — என்று அவர் ஆத்திரத்தை மூட்டினான்.

“அப்படியாசங்கதி... இவ்வளவு நாளும் அந்த ஆமத்துருதான் எதிரி என்று இருந்தான்... இப்ப இவனும் சேர்ந்திட்டானா?... இரு... இரு... இருவரையும் நான் பழி வாங்காட்டி நான் தம்பிஐயாவில்லை அதுக்கு எனக்கு வழிதெரியும்!” — என மனதிற்குள் திட்டம் தீட்டி விடுகிறார்.

அன்றிரவு ‘பன்னிரண்டு மணி இருக்கும்.

“தம்பி!... சிவராசா!...” — என்று கூப்பிடும் குரல் கேட்டு, விட்டுத் திண்ணையில் உறங்கிக்கொண்டிருந்த அவன் வெளியே வந்து பார்க்கும்

போது கமலம் நின்றுகொண்டிருக்கிறார்.

அவன் அப்படியே பயந்து திடுக்கிட்டு நின்றுவிடுகிறான்.

“என்ன!... பத்மனுக்கு ஏதாவது...!” — அவன் பேசி முடிக்கவில்லை.

“ஓம் தம்பி! காய்ச்சல் பலமா அடிக்குது... நான் அவனை விட்டுட்ட டாக்குத்தரிட்ட போகேலா... நீங்க ஒருக்கா போய்க் கூட்டிவாறீரா?... ”

அவன் மறுபதில் பேசவில்லை. வீட்டினுள் சென்று சேட்டை மட்டும் எடுத்துக் கொண்டு அவன் பின்னலை வெளியேறினான்.

யாரோ பேசுகின்ற சப்தம் கேட்டு வெளியே வந்த கணபதிப் பிள்ளை தன் மகன் யாரோ ஒருத்தியின் பின் வேகமாக செல்வதைக் கண்ட அதுவும் இந்த இரவு வேளையிலா!... என்ற சிந்தனையிலாழ்ந்து போய் அப்படியே நின்றுவிடுகின்றார். (தொடரும்)

பாலின் வெண்மையும்
பளிங்கின் தூய்மையும்
உடையின் புதுமையும்
நிறைந்த
ஆடைகளை அணியுங்கள்!

மில்லைவர் சோப் உயோகியுங்கள்
இலகுவில் அழுக்கை நீக்கும் மலிவான சோப்!

மறந்தவர்களுக்கு மட்டும்: யாழ்ப்பாணத்து இளைஞனை மகாதேவன் மட்டக் களப்பிலுள்ள விபுலானந்தர் கலைக் கழகத்தில் ஆசிரியனாகின்றான். ஓய்வு நேரத்தில் இலக்கியப் பணி செய்த அவனை, இரசிக உள்ளம் படைத்த மாதவி என்ற மாணவி கவர்களின் ருள். இருவருக்குமிடையில் அன்பு பாலமைகின்றது ஆனால் இருவருமே அதை வெளியிடவில்லை. மகாதேவனின் உள்ளக் கிடக்கையை அறிய முயன்ற மாதவி அதில் தோல்வியடைந்து துயரவெள்ளத்தில் மூழ்கின்றாள். தன் முறைப் பெண்ணான சண்பகத்தைக் கல்யாணம் செய்தேயாக வேண்டும் என்ற நிர்ப்பந்தத்திலிருந்து மகாதேவனும் மாதவியை எண்ணி எண்ணி ஏங்குகின்றான். கல்யாணத்திற்கு வரும்படி யாழ்ப்பாணத்திலிருந்து வந்த தந்தியைக் கண்டு தடுமாறிய மகாதேவன் மாதவிக்காக அந்தக் கல்யாணத்தைத் தடுத்து நிறுத்தும் நோக்கத்துடன் யாழ்ப்பாணம் வருகின்றான். கல்யாண ஏற்பாடுகள் நடைபெற்றிருந்த வீட்டில் மயான அமைதி நிலவுவதைக் கண்டு திகைக்கின்றான். இவரிடமேல் படியுங்கள்.

மகாதேவனுடைய சொந்தக் கிராமத்திலுள்ள அஞ்சல் நிலையத்திற்கு கடமையாற்றுவதற்கு ராவகன் என்ற இளைஞன் புதிதாக வந்திருந்தான். வெளிப்பார்வைக்கு நவநாகரீகத்தின் வாரிசாகத் தோன்றினாலும், சாப்பாட்டைப் பொறுத்தவரை "சுத்த சைவமாக"வே இருந்தான். அவனுடைய பூர்வீகம் யாழ்ப்பாணந்தான். ஆனால் அவனுடைய உற்றார், உறவினர் எல்லாரும் வியாபாரம், உத்தியோகம் என்று சொல்லிக்கொண்டு திரு

கோணமலைக்கும் கொழும்புக்கும் சென்று குடியேறிவிட்டார்கள். தூரத்து உறவினர் என்று சொல்வதற்குக்கூட யாழ்ப்பாணத்தில் இப்போது எவருமே இல்லை. அஞ்சலகத்திற்கண்மையில் தனியறை யொன்றில் தங்கியிருந்த ராகவனுக்கு அக்கிராமத்திலுள்ள சாப்பாட்டுக் கடைகளின் கோலமும் கொள்கையும் கொஞ்சமும் பிடிக்கவில்லை. தானாகச் சமைக்கவுந் தெரியாது, வெகு தொலைவிலுள்ள பட்டினத்திற்குச் சென்று அங்குள்ள

உணவு விடுதிகளிற் சாப்பிடுவதற்கு நேரமும் வசதியுமற்று, முக்காற் பட்டினியாகவும் முழுப்பட்டினியாகவும் காலத்தை ஒட்டிக்கொண்டிருந்தபோது சண்பகத்தின் தந்தை இராமலிங்கம் அவனுக்குக் கை கொடுத்தார்.

தன் வீட்டிலேயே ராகவனுக்கு உணவு ஏற்பாடுகளைச் செய்தார் அவர். அவர்களுக்கு அதிக சிரமம் கொடுக்கக்கூடாது என்பதற்காக மத்தியானச் சாப்பாட்டை மட்டும் அங்கே வைத்துக் கொண்டான் ராகவன் ஆனால் காலப்போக்கில், ராகவனின் அடக்கமான குணம் இராமலிங்கத்தாரைக் கவர, அந்த வீட்டுச் சாப்பாட்டின் ருசி ராகவனுடைய நாளைக் கட்டிப்போட அவனுடைய மூன்று வேளைச் சாப்பாடும் அங்கேயே நடந்தது.

வாட்ட சாட்டமான வாலிபன் ஒருவன், கல்யாண வயதை எட்டி நிற்கும் கன்னிப் பெண் இருக்கும் வீட்டிற்கு அடிக்கடி போய்வருவது, வெறும் வாய்மெல்லும் ஊரார்க்கு அவல் கிடைத்த மாதிரியல்லவா? கிடைத்த அவலை நன்றாகவே மெல்லுவதற்கு ஆரம்பித்து விட்டனர்.

வதந்திகள் பரவின வாயு வேகத்தில் படித்துவிட்டு வேலையில் லாதிருக்கும் 'இளமட்டங்கள்' மொட்டைக் கடிதம் எழுதுவதைத் தம் முழுநேரத் தொழிலாகக் கொண்டனர்.

பெரியவர்கள் எவரும் ஆரம்பத்தில் இவற்றைப் பற்றிக் கவலைப்படவில்லை. அக்கறையெடுத்து அதட்டிக் கேட்கவேண்டிய மகாதேவனின் தந்தையே எதுவித கவலையுமற்று மௌனமாக இருந்தபோது, ஆதார

மற்ற இந்த வதந்திகள் விரைவிலே அடக்கிவிடும் என்ற நினைப்பில் நிம்மதியாக இருந்தார் இராமலிங்கம். ஆனால் இந்த நிலை நீடிக்கவில்லை.

மகாதேவனுக்கும் சண்பகத்திற்கும் திருமணம் நிச்சயிக்கப்பட்ட செய்தி ஊரிற் பரவியதும் வதந்தி சளும் விஸ்வரூபம் எடுத்தன. சண்பகம் விரைவிலே தாயாகப் போகின்றாளாம் என்றொரு செய்தியைக் கேள்விப்பட்டதும் எதையும் தாங்கும் இதயம் படைத்த இராமலிங்கத்தாரே வெலவெலத்துவிட்டார். பலவீனப்பட்டு விட்டது. அவருடைய உள்ளம். சண்பகத்தின் நடவடிக்கைகளை இப்போதுதான் சிறிது சிறிதாக அவதானிக்கத் தொடங்கினார். ஊரார் சொல்பவற்றில் உண்மையும் இருக்கிறது என்பதை உணர்ந்தார். எக்கச்சக்கமாக எதுவும் நடைபெறாவிட்டாலும், அவர்களிருவருக்குமிடையே அன்பு இருக்கின்ற தென்பதைச் சந்தேகத்திற்கிடமின்றி அறிந்துகொண்டார்.

உண்ட வீட்டிற்கு இரண்டகம் விளைவித்த ராகவனையும், ஊமை போல் இருந்து கொண்டு உற்று, உறவினர் கண்களில் மண்ணைத் தூவிய தன் மகளையும் நினைத்துப் பார்த்தபோது அவருக்கு ஆத்திரம் பற்றிக்கொண்டு வந்தது. அந்த ஆத்திரத்தை அடக்கத் தெரியாத அவர், அடுத்த நாட்காலையில் ராகவன் சாப்பிட வந்தபோது, அவனைச் சற்று அதிகமாகவே திட்டி விட்டார். பலன்...? அன்றிரவே ராகவனும் சண்பகமும் இரகசிய இரகசியமாக எங்கே ஓடி விட்டனர்.

நடந்துவிட்ட நிகழ்ச்சிகளை உள்ளம் கொதிக்க, உடல் பதற,

3 × 9

டாக்டர்: சரி! இப்போது நன்றாக முச்சை இழுத்து தொன்னூற்றியொன்பதை முன்றுமுறை சொல்லுங்கள்.

நோயாளி: இருநூற்றி...தொன்னூற்றி... ஏழு!

ஆத்திரத்துடனும் அழகையுடனும் தாய் சொல்லிக்கொண்டு வந்த போது, மகாதேவனும் கண்ணீர் விட்டான்—ஆனந்தக் கண்ணீர்! அவனுடைய அன்புத் தவத்தை அங்கீகரித்த ஆண்டவன் இடையிலுள்ள அநாவசியத் தடைகளை உடைத்தெறியத் திருவுளம் கொண்டுவீட்டானோ?

ஆனால், நிகுந்த புத்திசாலியான அவன் அந்த ஆனந்தக் கண்ணீரை உகுத்தபடியே துன்பத்தால் துடிப்பதைப்போன்று நடத்தான். "இத்தனை காலம் காத்திருந்துவிட்டு இப்போது இப்படி ஒரு அவமானமா?" என அவன் கேட்ட போது அவனுடைய தாய் துயரத்தின் சிகரத்திற்கே சென்றுவிட்டாள்.

"இதெல்லாம் கொம்மான் விட்ட பிழை. வீட்டிலே ஒரு குமர் இருக்கும்போது, என்ன துணிச்சலில் ஒரு இளந்தாசீக்குச் சரப்பாடு போடச் சம்மதிச்சவர்?" என்றுள் ஆத்திரத்துடன்.

ஆழ்ந்து சிந்திப்பதைப் போன்றிருந்த மகாதேவன், சிறிது நேரமெனளத்திற்குப்பின் சொன்னான். நடந்ததைப்பற்றி இனி என்னம்மா பேச்சு? ஒவ்வொருவருக்கும் அமைந்த விதியின்படிதான் எல்லாமே நடக்கும். நடந்து முடி

ந்த விஷயத்தைப் பற்றி மூளையைப் போட்டுக் குழப்பிக் கொண்டிருப்பதில் எவ்வித பிரயோசனமும் இல்லை."

"எதி எண்டுபோட்டு என்னலை சும்மா இருக்க முடியவில்லையேடா தம்பி! எனக்குப் பெம்பிளைப் பிள்ளை இல்லாத குறையைச் சண்பகம் தீர்த்து வைப்பாள் எண்டு நினைச்சு எவ்வளவு ஆசையோடை இருந்தன்... எனக்குக்கூட ஒரு சொல்லுச் சொல்லேல்லையே அவள்..." என்று மீண்டும் ஓலமிட்டாள் தாய்.

"அவையள் எங்கைதான் ஒளிச்சிருந்தாலும் அவையனைக் கண்டுபிடித்து அந்த ராகவனைக் கோட்டிலை ஏத்தாட்டி, என்றைபேர் முருகேசு இல்லை" என்று ஆத்திரத்திற் குமுறினர் மகாதேவனின் தந்தை. தன்னை ஒரு ஏமாந்த சோணகிரி எனக் கருதி ஊர் முழுவதும் கைகொட்டிச் சிரிக்கின்றதே என்ற பிரமையில் அதை நினைத்து நினைத்து ஆத்திரப்பட்டுக் கொண்டிருந்தார் அவர்.

மெளன திசைக்குள் இரண்டொரு நாள் கள் மறைந்தன, சண்பகத்திற்கு இத்துணை துணிச்சல் வருமென்றே, இப்படி ஓடிவிடுவாள் என்றே மகாதேவன் சிறிதும் எதிர்பார்க்கவில்லை. அதிகம் படிக்காத அப்பாவிப் பெண்ணை சண்பகம் ஆசை அருமையாக வளர்த்த பெற்றோரை விட்டுவிட்டு ஓடிவிட்டாள் என்றால் அவளுக்கு ம் ராகவனுக்கு மிடையேயிருந்த அன்பின் சக்தி எத்துணை மகத்தானது! தூய்மையான அன்பின் அடிப்படையிற் பிறந்த அந்தத் துணிச்சலை மாண

சீகமாகப் பாராட்டிய அவன், அவளுடைய அவசரத்தை நினைத்து வருந்தினான். ஊர் சிரிக்கும்படி ஒடி ஒளித்திராமல், காலமும் நேரமும் வரும்வரை அவள் பொறுத்திருக்கலாமே! ஆனால், தன்னை அவன் வரும்புகின்றான் என்று தான் ஒரு காலத்திற் கருதியதையும், பெரியவர்கள் தன்னையும் அவளையும் தம்புகளாக்கிவைக்க எப்போதோ தீர்மானித்து விட்டார்கள் எனபதையும் எண்ணிப் பார்த்ததோடு, சண்பகம் செய்தது சரியென்றும் அவன் நினைத்தான். யார் என்ன சொல்லிச் சண்பகத்தைத் தூற்றினாலும் மகாதேவன் தன் மனத்திற்குள் அவனைப் போற்றவே செய்தான்.

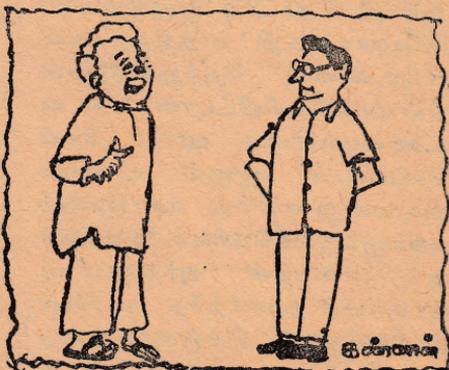
எதிர்பாராத விதத்தில் தடையொன்று நீங்கிய எக்களிப்பில், எதிர்காலத்தைப் பற்றிய இனிய நினைவுகளில் லயித்திருந்தான் மகாதேவன். அதேவேளையில், ஏற்கனவே புண்பட்டுப் புரையோடிப் போயிருந்த பெற்றோரின் மனத்திற்குத் தன்புரட்சித் திட்டங்கள் புளியாகிவிடும் என்ற பயமும் அவனிடம் இருக்கத்தான் செய்தது. தாய் தந்தையரின் எண்ணப் போக்குகளையும் மனோநிலையையும் புரிந்துகொண்ட அவன், தன் உணர்வுகளைப் புதைத்துக் கொண்டு, சூழ்நிலையை அனுசரித்து நடந்துகொண்டான். காலம் எல்லாவற்றையும் ஆற்றும் என்ற நம்பிக்கையில், அந்த நல்லகாலம் விரைவில் வந்துவிடவேண்டும் என்ற மானசீகப் பிரார்த்தனையில் தன்பொழுதைப் போக்கிக் கொண்டிருந்தான்.

அவனுடைய 'லீவு' முடிவடைந்து கொண்டிருந்தது. இன்

னும் இரண்டொரு நாட்களில் அவன் மீண்டும் மட்டக்களப்புக்குச் செல்லவேண்டும் தன்னுடைய மனநிலையைச் சூசகமாகவாவது தெரிவிப்பதா வேண்டாமா என்று தடுமாறிக்கொண்டிருந்த வேளையில் மட்டக்களப்பிலிருந்தே அவனுக்கு ஒரு கடிதம் வந்தது.

அவனுக்குச் சிறிதும் அறிமுகமில்லாத கையெழுத்தில் அவனுடைய பெயர், முகவரி எல்லாம் சரியாகவே எழுதப்பட்டிருந்தன. மாதவியைப் பற்றி ஏதாவது செய்தி இருக்குமோ என்ற பரபரப்பில் அவசரமாகவே அதைப் பிரித்தார்கள்கள் ஆசுதரியத்தால் அகல விரிந்தன. அந்தக் கடிதத்தை எழுதியிருந்தவன் ராகவன்!

"மணித உள்ளத்திற் கிளர்ந்தெழும் பல்வேறு உணர்ச்சியலைகளைப் பாகுபடுத்தி அறிந்து, அவற்றையெல்லாம் பொருத்தமான பாத்திரங்களில் இடெழ

கந்தன்: கோட்டு, டை, சப்பாத்து எல்லாம் போட்டுக்கொண்டு நேற்று எங்கே போனாய்?

சேகர்: நேடியோவில் நாட்டுப் பாடல் பாட.

—C. R. இந்திரன்

ஊட்டு, பல்லாயிரக் கணக்கான வாசகர்களின் உணர்வுகளையும் சுற்பனையையும் தூண்டிவிடும் கைதேர்ந்த எழுத்தாளரான தங்களுக்கு, எனக்கும் சண்பகத்துக்கிடையே முளைவிட்டுக் கிளைவிட்டு மொட்டாகி மலர்ந்து மணமரப்பும் அன்பின் தன்மையைப்பற்றி அதிகமாக விளக்கத் தேவையில்லை என்றே நினைக்கின்றேன். தங்களால் எங்களை நன்கு புரிந்து கொள்ள முடியும்; உணர்ந்து கொள்ள முடியும். ஊரிலும் உலகிலும் எங்களைப் பற்றிப் பரவியுள்ள வதந்திகள் தங்களை ஒரு சிறிதும் பாதிக்கமாட்டா என்றே நம்புகின்றேன். ஆகவே 'வெறும் சம்பிரதாயத்திற்காக இல்லாமல், தங்கள் கனிந்த நெஞ்சின் புனித ஆசிகளைப் பெறுவதற்காகவே இதை எழுதுகின்றேன்' "என ஆரம்பித்துத் தனக்கும் சண்பகத்திற்குமிடையிலேற்பட்ட அன்புத் தொடர்பு முழுவதையும் விபரமாகக் கூறி" காத்திருந்தவன் மனைவியை நேற்றுவந்தவன் கொண்டுபோய்விட்டான்' என உண்மையறியாத ஊரார் கேலி செய்யலாம். ஆனால் உண்மை அதுவன்று என்பது எங்களுக்கும் தங்களுக்குமே தெரியும். 'தங்களுக்கும்' என்பதன் அர்த்தத்தைப் பூரணமாக உணர்ந்தே உபயோகிக்கின்றேன். நெஞ்சையள்ளும் தங்களின் கதைகளின்மூலம் தங்களின் இலட்சியங்களின் எண்ணங்களையும் அறிந்து வைத்துள்ள அநாமதேய வாசகன் நான், கிட்டிய உறவென்றாலும் எட்டவே நின்றுகொண்டு தங்கள் இதயத்தின் போக்கைச் சரியாகவே எடை

போட்டவன் சண்பகம். அன்பாலும் பண்பாலும் அறிவாலும் தெய்வத்தின் நிலைக்கு உயர்ந்துவிட்ட தங்களின் வாழ்விடே தான் குறுக்கிடுவது தவறு என்று மனப்பூர்வமாக உணர்ந்தவன் அவள். தங்களுக்கும் சண்பகத்திற்கும் முடிச்சுப் போட்டுப் பெரியவர்கள் பேசிய போதெல்லாம் அவள் சாகாமற் செத்திருக்கின்றாள். காரணம், தங்களமீது வைத்த அதீத பக்தியும் அளவற்ற மதிப்புமே! தான் தவறு செய்யக்கூடாது என்று தவமிருந்தவன் சண்பகம். அந்தத் தவத்தின் சக்தியாலே தான் எங்களிருவருக்குமிடையே இப்படியான தொடர்பு ஏற்பட்டது என்றும் நம்பிக்கொண்டிருக்கிறார்.

ஆரம்பத்தில் ஆத்திரத்தில் வெகுண்ட இராமலிங்கத்தாரும், உண்மை நிலையை விளக்கியபின், எங்கள் பக்கம் சேர்ந்துவிட்டார் எசிய வாயாலேயே ஆசிகூறி அனுப்பிவைத்தவர் அவர்தான். ஆனால், உலக ஒப்பணக்காக, முக்கியமாகத் தங்கள் பெற்றோரின் மன ஆறுதலுக்காக எங்களைத் திட்டுவதைப்போல பாசாங்கு செய்யவேண்டிய நிலையிலுள்ளார்.

ஊராருக்குப் பயந்து நாம் இங்கு ஓடிவரவில்லை. தன் தெய்வத்தின் திருமுன்னிலையில் எம் அன்பை உறுதிப்படுத்தி அந்தத் தெய்வத்தின் ஆசியை பெறுவதற்காகவே, என்னை வற்புறுத்தி இங்கு-மட்டக்களப்புக்கு அழைத்து வந்தாள் சண்பகம்" என முடித்திருந்தான் ராகவன் அந்தக்கடைசி வரிகளை அவன் மீண்டும் மீண்டும் படித்தபோது மகாதேவனின் கண்களில் கண்ணீர் திரையிட்டது. இத்

துணை அன்புக்கும் மதிப்புக்கும் அவன் தகுதியானவன்தானா?

ராகவனை அவனுக்குத் தெரியவே தெரியாது. அவனுக்கென்று பெரியோரால் நிச்சயிக்கப்பட்ட பெண்ணை அழைத்துக்கொண்டு, அவனிடமே ஆசியும் ஆதரவும்கொரி இத்தனை மைல்களையும் கடந்து ராகவன் மட்டக்களப்பிற்குச் சென்றானென்றால், இத்தனை விபரமாகக் கடிதம் எழுதினென்றால், அந்தத்துணிச்சலின் அடிப்படை எது? அவனைப் பற்றி ராகவனிடம் சண்பகம் ஏற்படுத்தியிருக்கக்கூடிய நல்லபிப்பிராயங்களும், ஊட்டியிருக்கக்கூடிய நம்பிக்கையுந்தாமே!

சண்பகத்தைப் பற்றிய அபிப்பிராயம், அவனுள்ளத்தே உயர்ந்தது. எந்த நிலையிலிருந்தாலும், பெண் மகா சக்திவாய்ந்தவள் என்பதற் சந்தேகமில்லை. அந்தச் சக்தியைச் சரியான முறையிற் பயன்படுத்தினால், அவளால் ஆகாததும் ஒன்றுமில்லை.

புனிதமான காதலாற் பிணக்கப்பட்டிருந்த அந்த இருவரையும்

நேரிலேயே சென்று தரிசிக்கவேண்டும்போல மகாதேனின் உள்ளத்திலே ஓர் ஆசை எழுந்தது. அந்த ஆசை, ஏறக்குறைய ஒரு வெறியாகவே மாறிவிட்டபோது அவனால், தன் மாதவியை நினைத்துப் பார்க்காமலும் இருக்கமுடியவில்லை. பட்டிக்காட்டுப் பெண்ணான சண்பகத்திடமிருந்த உறுதியிலும் துணிச்சலிலும் காற்பங்கு, படித்துப் பட்டம்பெற்ற அவனிடம் இருந்திருக்குமானால், மாதவி எப்போதோ அவனுடையவளாகியிருப்பாளே! ராகவனையும் சண்பகத்தையும் மட்டக்களப்பில் அவனும் மாதவியும் வாயார, நெஞ்சார வரவேற்றுபசரித்திருப்பார்களே!

எத்தனையோ மைல்களுக்கப்பாலிருக்கின்ற மாதவிக்குத் தன் அன்பின் குரல் கேட்காதா என்ற நப்பாசையில், 'மாதவி' என்று வாய்விட்டவற முயன்ற அவன் எதிரே எதிர்பாராத முறையில் அங்கு வந்து நின்ற தன் தந்தையைக்கண்டதும் அடங்கி ஒருங்கி எழுந்து நின்றான்.

—தொடரும்

ஆஹா! எவ்வளவு பிரகாசம்!

**ஆமாம், அது
ஸைக்ரோலக்ஸ்
பூரியும்
நம்பிக்கையான
சேவை!**

**ஆர்ந்த
வேலைகள்
என்று க்கங்கள்வாய்க்கும்**

எல்லாவித மின்சார உபகரணங்களுக்கும்

ஸைக்ரோலக்ஸ்

காங்கேசன்துறை வீதி, சன்னோகம்

பேரும் பரிசும்—12

சரியான விடைகள்

1. ஆண்கள் எல்லோருமே.....து. வைத்திலிங்கம்
2. நல்லவர்களுக்குத் தொல்லைகள்.....தெணியான்
3. நடக்கக்கூடியவற்றையே.....தாண்டவக்கோன்
4. அவலநிலையைப் போக்குவது.....இந்திரஜித்
5. பாலின் வண்ண நகை.....விஜயாவிந்தன்

முதற் பரிசு : 10 ரூபா

இரண்டாம் பரிசு : 5 ரூபா

வ. ஆ. தங்கவேலாயுதம்
சன்னதி வீதி,
தொண்டைமானூர்.

வே. பத்மகாந்தன்
388/4 நல்லூர் வடக்கு,
யாழ்ப்பாணம்.

மூன்றாம் பரிசு : கலைச்செல்வி சந்தா

சு. செல்லையா,
376, "தமிழகம்",
யோகபுரம்,
துணுக்காய்.

ஆறுதற் பரிசுகள்.

1. செ. சுந்தரேஸ்வரன், சிவன்கோவிலடி, வட்டுக்கோட்டை
2. க. கனகலிங்கம், "வேல்மனை", இணுவில் மேற்கு
3. இரா. கைலைநாதன், 36, வைத்தியசாலை வீதி, மட்டுநகர்
4. பூர். நடனசோதி, "மணிமகால்", மல்லாகம்
5. வே. வை. புண்ணியமூர்த்தி, குருக்கள் தெரு அக்கரைப்பற்று 7
6. செல்வி செ. செல்வநாயகி, 63, துப்புகொடை, பலாங்கொட
7. செல்வி ச. பொன்னம்மா. 2C, அத்தியடி, யாழ்ப்பாணம்
8. செ. ரவீந்திரன், முக்கலாஞ்சேனை தோட்டம், டெனியாய்
9. செ. சிவஞானதாஸ், கொத்தியவத்தை, சுண்ணாகம்
10. க. பேரின்பநாயகம், காம் வீதி, ஊர்காவற்றுறை
11. ச. நா. கணேசன், கோப்பாய் தெற்கு
12. மு. காளித்தம்பி, மீன்பிடிக்கூட்டுத்தாபனம், யாழ்ப்பாணம்

பேரும் பரிசும்—13

இந்த ஆவணி இதழில் வெளியாகியுள்ள அழகும், பொருளும் நிறைந்த சொற்றொடர்கள் சிலவற்றைத் தருகின்றோம். அவற்றை எழுதிய ஆசிரியர்களின் பெயரை எழுதியனுப்புங்கள். விடைகள் நாம் கொடுத்துள்ள முகவரியை வெட்டி ஒட்டிய அஞ்சலட்டையில் மட்டுமே எழுதப்படவேண்டும்!

சொற்றொடர்கள்

1. அன்புக்காணிக்கையை ஏற்காமல் என்ன செய்வது
2. புலன்களை அடக்குவது எளிதல்லதான்.
2. வன் செயலைப்பிரிந்தவர்கள் வாழ்ந்ததில்லை.
4. பெற்றேனையொழிய வளர்த்தேனா?
5. பிச்சைக்காரனென்றால் மனிதன்தான்.
6. நனைந்த தாமரையின் அப்ராக்குத சௌந்தர்யம்.

முடிவு திகதி: 15-8-66.

வெட்டி ஒட்டவேண்டிய முகவரி:

பேரும் பரிசும் : 13

“கலைச்செல்வி”

20, ஸ்டான்லி வீதி,
யாழ்ப்பாணம்.

குறிஞ்சிமலர்

கார்த்திகை 1966

★ தெளிவத்தை ஜோசப்	★ திருச்செந்தூரன்
★ என். எஸ். எம். ராமையா	★ ஈழக்குமார்
★ ஏ. பி. வி. கோமஸ்	★ தமிழோவியன்
★ சாரல் நாடன்	★ மலைத்தம்பி
★ ராம சுப்பிரமணியம்	★ மலைச்செல்வன்

பி. டி. ராஜன் பேட்டி

இரா. சிவலிங்கம் கட்டுரை

மலர்களிலே இது தனி ரகம்

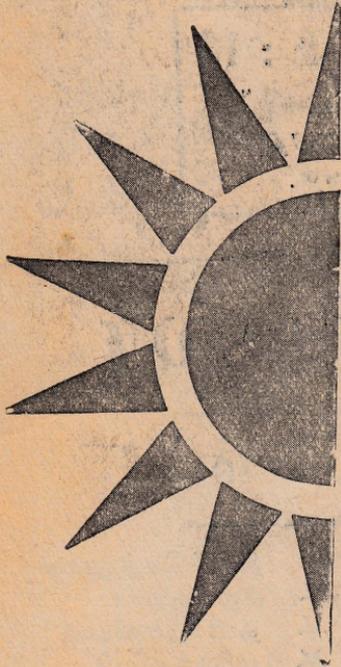
விலை 75 சதம்

“கலைச்செல்வி”

20, ஸ்டான்லி வீதி,
யாழ்ப்பாணம்.

GERMAN

MADE

Sonnenschein

BATTERIES

THURAI & CO

Northern Province Agent:

23, Stanley Road,

JAFFNA.

சுன்னாகம் கலாதேவி அச்சகத்தில் அச்சிட்டு வெளியிடப்பட்டது.

கல்கி பீடி - 786 - கல்கி பீடி

★

“கோபாலா!”

“ஏன் சார்?”

“எங்கே போறாய்?”

“கடைக்குப் போறேன்”

“ஏன் போறாய்?”

“பீடி வாங்க”

“என்ன பீடி?”

“கல்கி பீடி!”

★

குணத்திலும் தரத்திலும் குன்றும் புகழ்பெற்ற
786 கல்கி பீடிகளை

என்றும் புகையுங்கள்.

சி. சின்னத்துரை அன் பிறதர்

“கல்கி ஹவுஸ்”

79, மெஸஞ்சர் வீதி,

கொழும்பு - 12.

கிளை

39, கே. கே. எஸ். வீதி,

44, 3ஆம் குறுக்குத் தெரு,

யாழ்ப்பாணம்.

கொழும்பு-11.

வின்ஸர்

நீகல்

தினசரி 3 காட்சி
கள் சனி, ஞாயிறு,
பேர்யா தினங்களில்
4 காட்சிகள்

29-7-66

தினசரி 6-30, 9-30
மணிக்கு மட்டும்

முதல்

WINDSOR - JAFFNA
SHIVATI SAVITHIRI

STARBOARD - SHIVATI SAVITHIRI

திருவிளையாடல்

(முழு நீள வர்ணப் படம்)